

Trăiască și înflorească scumpă noastră patrie

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Biblioteca Minelorului D. BALA DE LECTURA

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scinteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMAN

Anul XXXVIII Nr. 7932

Luni 30 decembrie, 1968

8 PAGINI - 40 BANI

Cu plug de platină

Ion BRAD

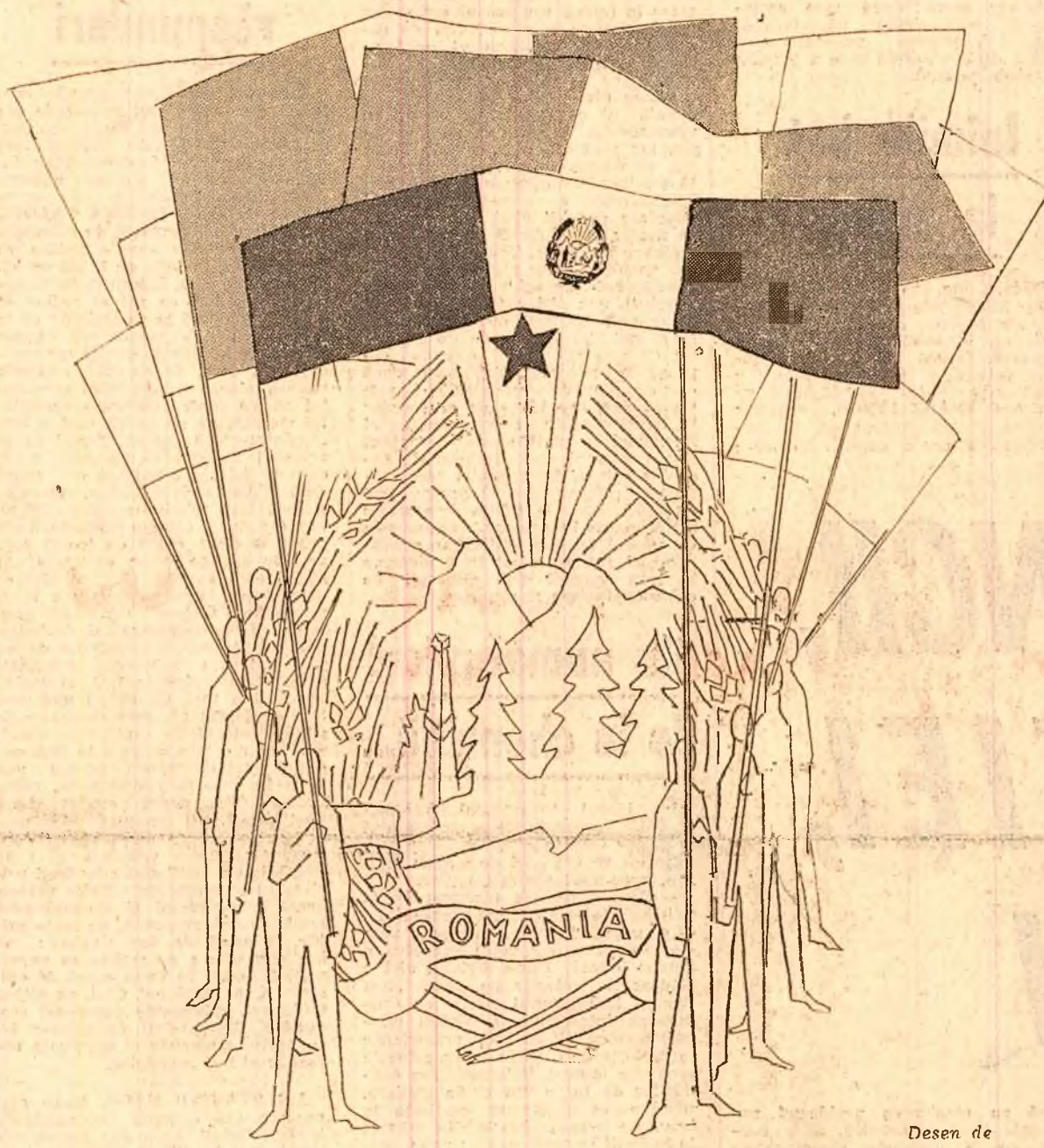
Încă un an, cu plug de platină, a brăzdat timpul istoric al Patriei.

Plug simbolic, de platină, ca să înțelegem mai bine noblesța acestei munci, înaltă și înnoitoare prin desăvârșirea idealurilor noastre socialiste.

Du, cu forța acestei nobile conștiințe care pășăiește straturile cele mai adânci și mai fertile ale țărilor noastre sufletești, prin care ne-am înțecat pe cele fizice, izbitul să vedem înaintea ochilor noastre, înaintea ochilor celor care trăiesc în această țară, să vedem înaintea ochilor și a minții: Partidul Comunist Român.

Aici, deci, în pământul acesta am împănăit plugul de platină, brazdele lui însemnând consecvența unei politici, confirmarea trinității a unității creștine de viață, ritmul sustinut al unei bătăi de inimă sănătoasă.

Cum să-ți zic și cum să-ți puzesc aceste atâtea decizii politice bine chibzuite și consecventă a partidului nostru, înscris în planurile care mobilizează toate resursele și energiile, dedată din necesitățile istorice ale țării, din acea împletire de realism și de potos revoluționar care singură poate ezalca statornicirea unui creșt de viață.

Desen de Constantin PILIUȚA

DEMOCRAȚIA MUNCII, A CONSTRUCȚIEI, A BUNĂSTĂRII

Conducerea victorioasă a poporului român pe drumul socialismului, al progresului material și spiritual, al democrației socialiste nu ar fi fost posibilă dacă în fruntea națiunii nu ar fi existat Partidul Comunist Român, unic și glorios partid marxist-leninist al clasei muncitoare, care și-a asumat înalta misiune istorică de a face să triumfe pe pământul României visul de aur al omenirii - societatea comunistă...

NICOLAE CEAUȘESCU

Plasați pe orbita civilizației socialiste, dăm un nou înțeles, o nouă valoare emoțională unor cuvinte care altă dată ni se păreau incremental în inimuă rigiditate. În această zi festivă, care înscris pentru a 21-a oară, cu majuscule roșii, în calendarul nou al națiunii noastre civice, oară în zăbucimata sa istorie, poporul român a devenit cu adevărat stăpîn pe propriul său destin, unic beneficiar al strădaniilor sale.

— Emoția cu care comunistii și antifasciștii din generația mea priveau la tot ce s-a născut în jurul lor, adesea cu aporțul lor entuziast, își are o explicație firească, umană — începe să ne vorbească, pe tonul celui al conștiinței întinse, academicianul PETRE CONSTANTINESCU-IAȘI.

În climatul de efervescență creată de Congresul al IX-lea și de Conferința Națională a P.C.R. se întâmplă tot mai consecvent în practica cotidiană guvernarea statului de către popor, cu deplină suverană al puterii, în folosul celor mai largi mase ale poporului.

Politica partidului — garanția înlăturării voinței poporului

— Emoția cu care comunistii și antifasciștii din generația mea priveau la tot ce s-a născut în jurul lor, adesea cu aporțul lor entuziast, își are o explicație firească, umană — începe să ne vorbească, pe tonul celui al conștiinței întinse, academicianul PETRE CONSTANTINESCU-IAȘI.

În climatul de efervescență creată de Congresul al IX-lea și de Conferința Națională a P.C.R. se întâmplă tot mai consecvent în practica cotidiană guvernarea statului de către popor, cu deplină suverană al puterii, în folosul celor mai largi mase ale poporului.

— Emoția cu care comunistii și antifasciștii din generația mea priveau la tot ce s-a născut în jurul lor, adesea cu aporțul lor entuziast, își are o explicație firească, umană — începe să ne vorbească, pe tonul celui al conștiinței întinse, academicianul PETRE CONSTANTINESCU-IAȘI.

Contururile clare ale perspectivei noastre

Acad. Vasile MALINSCHI, Guvernatorul Băncii Naționale

Este firesc ca, la capătul unui an de muncă, la ora de bilanț a luptelor să scrutezi perspectiva, să cauți să descifrezi contururile viitorului, să încerci un răspuns cit mai limpede întrebărilor frecvente în asemenea ocazii: „Ce ne va aduce noul an?”

(Continuare în pag. a VI-a)

Sentimentul sublim al creației socialiste

MIKÓ Ervin

Cite și cite bătălii, pentru destinul nou al țării și dinoscut epoca plină de dinamism, plină de avânturi de greutăți și frământări a acestui apropiat sfert de veac ce a trecut de la eliberare. Poate niciodată în istoria milenară a acestor meleaguri, o vechie zicală de care mi-a pomenit un bătrîn constructor: „Privește în urmă ce să vezi înainte!”

(Continuare în pag. a VI-a)

Adunări ale corpului profesoral din învățământul de cultură generală și superior O EXPRESIE A GRIJII PARTIDULUI ȘI STATULUI PENTRU ȘCOALĂ ȘI SLUJITORII EI

Ieri, în numeroase școli și instituții de învățământ superior din Capitală și din alte orase ale țării au avut loc entuziaste adunări în cadrul cărora membrii corpului didactic și-au exprimat recunoștința față de măsurile stabilite de conducerea de partid și de stat în vederea majorării salariilor și experimentarea noului sistem de salarizare în întregul învățământ.

Universitatea București

În Aula Universității București s-a desfășurat ieri la amiază adunarea cadrelor didactice din Universitate, cu prilejul discutării recentei Hotărâri a Consiliului de Miniștri privind majorarea salariilor și experimentarea noului sistem de salarizare în întregul învățământ.

Acad. Mihail Pîlipescu, a declarat, în cadrul adunării: „Am trăit în această hotărâre, Consiliului de Miniștri, cu privire la îmbunătățirea sistemului de salarizare. Ca dascăl vechi, ca educator care se străduiesc să-și aducă contribuția la educarea tinerilor, la formarea lor ca cetățeni devotați patriei, mă voi strădui să răspund grijii partidului și a statului și să asigurăm în continuare activitatea și mai susținută.”

(Continuare în pag. a VI-a)

Telegrame COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI SOCIALIST UNIT DIN GERMANIA

Dragi tovarăși, Cu ocazia aniversării a 50 de ani de la crearea Partidului Comunist din Germania, Comitetul Central al Partidului Comunist Român transmite Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, tuturor comunistilor și oamenilor muncii din Republica Democrată Germană un salut cordial și cele mai calde felicitări.

Partidul Comunist din Germania s-a situat în fruntea luptei clasei muncitoare și a tuturor forțelor democratice și progresiste pentru apărarea intereselor lor vitale, a organizat și condus lupta împotriva fascismului, pentru libertate și democrație. După crearea Republicii Democratice Germane — primul stat german al muncitorilor și țăranilor — oamenii muncii au obținut, sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania, succese remarcabile în opera de construire a socialismului, în dezvoltarea economiei, științei și culturii, în ridicarea bunăstării lor materiale.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN GERMANIA

Dragi tovarăși, Comitetul Central al Partidului Comunist Român vă transmite un salut frătesc de luptă și cele mai calde felicitări cu prilejul celei de-a 50-a aniversării a creării Partidului Comunist din Germania.

(Continuare în pag. a II-a)

Desen de Gheorghe BOȚAN

simpla, în îndemna tuturor, dar mai nobil decât toate cele ce există pe lume.

— Cum puteţi îmbina activitatea „apărătoare” de la furnal cu nu puţinele sarcini obşteşti de care le aveţi?

— Greu, uneori chiar foarte greu. Ce ne dă puterea să le îndeplinim pe toate? Eu cred că este vorba de un lucru deosebit de important: constiinţa pe care ne-o dă-o sădit-o partidul, că în calitate de clasă conducătoare în stat, înclinăm în mintile noastre soarta ţării, sentimentul răspunderii pentru tot ce se întâmplă în jurul nostru. Nicolae, în istoria acestei ţări, a avut o mare încredere în noi, în clasa muncitoare, în clasa muncitoare, cu atâtă putere şi, totodată, cu atâtă răspundere.

„Statul sintem noi!”

Ne aflăm în cabinetul tovarăşului VASILE GHERASIM, prim-secretar al Comitetului municipal de partid, prezidentul Consiliului popular al municipiului Piatra Neamţ.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

şi, scotută cu ele, valoarea zilel-muncă. Scotele făcute pînă acum aruncă o să primim în acest an cîte 26 lei la zi-muncă. Înseamnă că pîntru cele 500 zile-muncă pe care le am împreună cu soţia vom primi 13 000 lei. Mi-am făcut anul trecut casă nouă. Şi ca mine şi-au construit case mai mult de jumătate din locuitorii satului. Anul acesta mi-am cumpărat mobilă, aparat de radio, televizor. Din bani cîştigaţi în acest an vreau să-mi cumpăr mai întîi un aragaz, apoi să fac, cum s-ar zice, unele compleţiiri în gospodărie. Pe urmă... Pianul sint multe.

Casa-mi este îndestulată, copiii învaţă într-o şcoală nouă, construită din contribuţia noastră, a cooperatorilor. Avem în comună cămin cultural, magazin modern, dispensar. Ne gîndim cum o gospodărim şi mai bine comuna, cum s-o înfrumuseţim. Totul depinde acum de noi, de iniţiativa şi spiritul nostru gospodăresc. Faptul că sintem îndemnaţi să ne spunem răsunător în legătură cu diferite probleme care frămîntă oastea poporului nostru, că propunerile noastre prind viaţă, ne umple inima de mîndrie. Recenta întîlnire a tovarăşului Nicolae Ceauşescu cu preşedintele al cooperativelor agricole de producţie, cu care prielul s-a dezbătut proiectul de lege privind impunerea veniturilor din agricultură, dovedeşte încă o dată că de mult preţ pune partidul pe părerea noastră, că bază pune pe noi, ţăranii, cei care eram numiţi cîndva „talpa ţării”, dar de a cărei părere nimeni nu ţinea seama cîet nimeni, în afară de clasa muncitoare, nu era interesat să ţină seama. Partidul a făcut ca noi, „talpa ţării”, să devenim stăpîni ogoarelor, el ne-a ajutat să ne ridicăm la nivelul gospodăriei, dar şi frunţii din pămînt.

Eu asa socot: după cum socialismul este legat de puterea poporului, puterea poporului este legată de bunăstarea care a pătruns în casele noastre.

Inimile bat la unison

Fiecare om, în chip firesc, îsi pune probleme mari ale existenţei, ale istoriei, ale dezvoltării sociale nu în abstract, ci în relaţie organică, întîmă cu tot ce alcătuieşte substanţa existenţei sale, a vieţii sale zilnice. Solicitîndu-l pe scriitorul SZÁSZ IANOS, secretar al Uniunii Scriitorilor, să ne împărtăşească unele gînduri în legă-

La „tabloul de comandă” al conducerii colective

— Vă datl seama — ne spune lăcătuşul ION COSMA de la uzinele „Semănătoarea” — muncese de pînă în 1942, sint membru de partid de douăzeci şi unu de ani şi în acest răzîmp nu a existat ani, lună şi chiar zi, aş putea spune, în care să nu fi avut un sarcină cu caracter social sau politic. Totuşi noua mea calitate de reprezentant al muncitorilor în comitetul de direcţie, de membru ales de ei în aceste comitete de cîmpire, super-oameni care deliberază şi decid, care conduc întreaga activitate a acestei mari uzine bucureştene, a însemnat pentru mine un fapt cu totul deosebit, fără asemănare cu sarcinile de administraţie pe care le-am avut în prezent. Desigur, în primul rînd m-a emoţionat actul de încredere al tovarăşilor mei de muncă. Dar, dincolo de el, era conştinţa că iau parte la un moment decisiv din istoria contemporană a societăţii noastre, etapă esenţială în vastul proces de largire şi adîncire a democraţiei noastre, de ridicare pe o treaptă superioară a nivelului material şi moral al întregii arengănaşi sociale. La prima sedinţă a comitetului de direcţie aveam senzaţia că — folosînd o comparaţie din domeniul automatizării — mi s-a încredinţat o porţiune din amplul „tablou de comandă” al unui complex mecanism ultramodern. Destinul meu e tipic, iar prezenta mea, simplu lăcătuş, e tipică pentru toată oastea muncitorilor, nouă şi-a fi pînă în comitetul de direcţie al unei mari întreprinderi e semnificativ. Imi amintesc de ani cînd abia venisem ca ucenic la o fabrică de construcţii metalice de pe „Tepele Voievozilor” (unul din vechile nuclee ale uzinelor „Semănătoarea” de azi). Nu numai eu, ucenicul, dar nici bătrînii meiştri şi chiar unii ingineri nu aveau acces la patron, înconjurat de un „comitet de administraţie” format din membrii proprii-le nemuri. Bineînţeles, dacă — prin absurd — patronul i-ar fi trecut prin cap ideea de a „coopăta” în acest consiliu reprezentanţii ai muncitorilor, nouă şi-a fi pînă în cel mai absurd şi-l sprijinim în cadrul acestuia. Să revenim însă de pe terenul ipotezelor absurde pe cel al realităţii: la fel ca democraţia şi libertatea în viaţa noastră economică nu este posibilă în adevăratul ei înteles decît în ordinea în care oamenii sint eliberaţi de orice exploatare şi asuprire.

— Citeam deunăzi în ziar — ne spune studentul MIRCEA CALOŢA din anul V al Facultăţii de mecanică — că cheltuielile anuale pentru un student sint, în 1968, de 11 800 de lei. Este o sumă care, înmulţită cu numărul studenţilor, cu cel al anilor de studiu, adăugată la cheltuielile ce se fac pentru ridicarea din noi cîmine şi cantine în cele 16 centre universitare din ţară, sugerează expresiv vechea atenţă a partidului şi statului nostru pentru destinele inerentului studiu. Să nu uităm însă şi alte „amănunte”. Dunaoară, faptul că în actualul folosinţă se prevede a fi date în folosinţă nouă spaţii de învăţămînt, laboratoare, clinici cu o suprafaţă totală de cître 300 000 m² cîmine şi cîmine studenţeşti cuprînzînd cître 18 200 de locuri care se vor adăuga celor existente. Ar mai trebui amintit că, paralel cu dezvoltarea bazei materiale a învăţămîntului, sint în desfăşurare procese de modernizare şi de imbunătăţire radicală a procesului de învăţămînt prin aplicarea măsurilor elaborate de plenera C.C. al P.C.R. din aprilie 1968. Ca să nu mai vorbim de faptul că, spre deosebire de situaţia din ţările capitaliste, absolutul din tara noastră le este asigurat locul de muncă pentru a-si pune în valoare cunoştinţele, capacităţile. Pe drept cuvînt — am auzit pe unii oaspeţi de peste hotare care au vizitat institutul nostru — sună din „în România studenţii sint adevăraţi privilegiaţi şi renumiţi datorită atenţei a partidului şi statului ne-a scutit pe noi, studenţii, de toate grijile, în afară de una singură: să învăţăm spre a ne realiza ca personalităţi active în viaţa operă de edificare a societăţii noi. Căci, nu uităm, totdeauna privilegiile generează răspunderi. Răspunderi pe măsura investitiilor materiale şi spirituale cătora le-al fost beneficiar.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

Nu numai picul de la chenzină...

Pe biroul tovarăşului VIRGIL CUCU, preşedintele sindicatului uzinelor cralovene „Electroputere”, apar mereu noi dări de seamă, analize, propuneri ale salariaţilor.

— Fără a fetiziza (doamne fereste!) în hîrţile ne spune preşedintele trecerea de la muncă la muncă, ele răzbate pulsul vieţii cotidiene a acestei mari uzine. Priviţi, aici e contractul colectiv pe care l-am semnat la începutul anului cu conducerea întreprinderii. Vedeti semnele acestei? S-au bifat prevederile îndeplinite de direcţie în ce priveşte protecţia muncii, imbunătăţirea condiţiilor de lucru din unele ateliere, ameliorarea asistenţei medicale la locul de muncă. Realizările acestea le înfîntăm în toate uzinele noastre moderne instalări de ventilaţie, perdelele de aer cald la intrările halelor principale — pentru a împiedica poluarea atmosferei şi scăderea temperaturii în interiorul grupurilor sociale şi amenajarea unor noi; dezvoltarea sistemului de alimentare cu apă potabilă, continui imbunătăţirea a funcţionării cantinelor active şi a celor cu apă caldă realizată pe calea permanentă pentru condiţia umană a celui care munceste, preocupare specifică orînduirii în care omul reprezintă un mijloc, nu o unealtă de producţie, el obţine un salariu superior al întregii activităţi sociale.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu înfinit mai multă îndreptăţire pot rosti cetăţenii oricărui oraş şi oricărui comune din România socialistă: „Statul sintem noi!” Mii de fapte vin în sprijinul acestui adevăr esenţial al realităţii noastre. Un exemplu este însăşi activitatea consilierilor populare care, potrivit noii legi ce le reglementează organizarea şi funcţionarea, sint privitori instrument al colectivităţii, al întregului popor în opera de edificare a socialismului.

— Pe vremuri — ne spune primarul municipiului — un rege al Franţei afirma cu orgoliu cinic al tiranului autocrat: „Statul sint eu!” Cu în

MIHAI BENIUC

Tu ai deschis o eră

Murea un an, tu deschideai o eră
Republică nu floare ești de seră,
Ești floarea cu petalele de foc,
Cu rădăcina-n-fiptă-n acest loc
Al pajurei și-al bourului, — vatra
Pe care și-au crescut Carpații peatra.

Murea un an și anul nou născut
Adinc și se-nsceria-n rotundul scut
Ca semn al ne-nctatelor durate
De spornice strădanii și dreptate,
Răzunătoare a milenii sumbre
Ce-n zare-ți grămădeau zăgaz de umbre.

Murea un an, tu răzbătea prin veac
Piepțiș luptind cu viforul buimac
Și-ntrezărea mari plozi izbăvitoare
Și-ntinse pinze de lumini din soare,
Să crească haru-n șes arat de fier
Și slava ta să crească pină-n cer.

Murea un an, — vin alții și iar mor,
Dar tu, cocorul unghiular în zbor,
Urmată stol de fiii-ți în avânt
Porți flamura ce-nvinge pe pământ
Destinul silnic, vrajba efemeră —
Murea un an, tu ai deschis o eră.

DUMITRU M. ION

Flori roșii am sădit

Ne-a fost dat nouă acest tărîm
Plin de păsări cu harul cîntării,
Plin de seve și riuri căzînd-val de mare,
O cingătoare de munți și suflarea-nserării.

Ne-a fost dată nouă o veșnicie de soare
Prin care se plimbă aripi de măiestrie
Și-un cuvînt dulce a fost cuvîntat,
Flori roșii-am sădit în iunimi; grădini, în ferestre.

Nume avem de aici pină-n zare
Noi avem zburători și eroi în țărîne
Noi cîntăm, noi cuvîntăm idealuri,
Căutăm în zăpezi curate popoare de grîne.

Ne-a fost dat nouă acest tărîm
Încărcat de podoabe și mireasmă lumească
Numirea, cîntarea a tot ce-i român
Pe un plai tinăr grăbit să rodească.

ION CRÎNGULEANU

Prezentul comunist

M-ați văzut, unecori, ieșit la drumuri
Cu fructe în mină sau cu fintini?
M-ați văzut bucurînd, cerului, seara
Cu suave cîntece pentru luceafăr?
Nu știu cum să încerc
Doar o clipă de iluminare
Omului harnic ce-și deschide
Prin pline și păsări, prin demnitate
Celor care trec, sărbătore.

Dar această muzică auzită continuu
Tinără și adincă din prezentul meu comunist
Mă face iubitor de drumuri și fintini,
Mă urcă egal
Acestor ctitori și luminii stăpîn!
Dăm glas unui timp și pămîntului —
Fruet sănătos ni-i destinul întreg;
M-ați văzut unecori, ieșit la cărări
Cu fintini și păsări, cu lumină de țară
Îngînînd un cîntec ori laude, legîndu-mă
Lumii acestui timp fericit?...

NICOLAE DRAGOȘ

Țară cu nume de doină

Românie
Țară cu nume de doină
Țară cu nume de flacăra
Inimă fără țărîni, bătînd
Peste veacurile vremii solemn!

Pină-n freamătul ierbiu mi-nclin
Fruntea, și pină-n lumina apelor
Ochii mi-i port să-ți ascult numele
Să-l adun în scoicile auzului
Înnobilat de timpul tău
De Ieri, și de Azi, și de Miine.

Trimiți către mine mereu
Sevele clădite în rădăcinile trunchiului tău
Decebal numite, ori Mircea, Bălcescu numite
Trimiți sunetul îndelung al coaselor vii
Părăsite de setea ierbii
Către o altă sete-arcuite
Jertfa străbunilor, nemurindu-și
Sub flacăra ochii și gîndul.

Românie
Țară cu nume de doină
Țară cu nume de flacăra
Mă-nvălu, bogat, în amiaza frunții tale
Mă-nclin oștirilor porumbului
— Acest cer vegetal de rod și culoare —
Pădurilor tale — disimulat metal —
Și apelor — făcute vene albe, pămîntul brăzdindu-l.

Țară cu nume de doină, de flacăra doină
Fruntea-mi se-nclină
Pe lespezea limpede a amiezii tale
Din care Soarele — nesupus
Ordinei naturale a orelor —
Urcă mereu către țărîmul lui de-nceput
Numele veșnicindu-ți în mit,
Soare al inimii mele — Partid.

GRIGORE HAGIU

Pe această vatră, înțelept stăpîn

Cine-am fost, cine sintem, iarși te-ntreabă,
de unde venim și-ncotro ne e țelul,
gîndului, inimii cum le e felul,
la cumpeni luți, domoi cînd ne-mpresoară graba,
cu Dunărea sunată și-ntinsă la picioare,
în frunți cu alba Carpaților ninsoare.

Ascultă în pămînt intii străbunii
și fă-le drum de dor prin tine mai departe,
în rîndurile lor nici astăzi nu e moarte
și poate mai departe se-nălțară unii;
tu ține-le nestinsă marea lor văpaie
ce s-a numit cînd Ștefan, cînd Mihai, cînd Nicolae.

Fii demn de stîrpea ta și-nalță-ți firea,
mai ai atîtea lumii, veacului de spus,
în graiul limpede, cîntat, pe care-alcătuirea
pe-această vatră înțelept stăpîn te-a pus,
și azi, și miine, să duci cu tine chiar vecia
ce s-a numit, se va numi și fi-va-ntotdeauna. România.

EMIL GIURGIUCA

Permanențe

M-am dus într-o vară în Ardeal
de la Ghimeș cu trenul.
Băteau în fereastră poeni,
păduri de brazi, munți domoli
cu plaiuri deschise și calme.
Mi-am spus: aici am să stau
într-o casă de lemn.

Apoi în alt an, la Vidra,
în Munții Apuseni,
aceiași irezistibil îndemn:
aici am să stau.

Apoi la Brad, la Baia de Criș:
aici!
Apoi la Dorna la Ilva:
aici!
Pe plaiul cu stîni
de la Rășinari la Păltiniș:
aici!

Apoi cîțiva ani la Bușteni
în fața muntelui
îmbrăcat în abur albastru:
aici, numai aici!

Apoi la Grădiște, la Iași, la Lupeni...

Sînt multe drumuri în țară
pe care am umblat
acum sau odinioară.
Pretutîndeni locurile au puteri ascunse
iradiază lumină,
și cei ce zăbovesc în preajma
sînt adunate
în inimă, ca niște spițe,
razele tuturor locurilor patriei,
și au cutremurătoare revelație
că oriunde s-ar așeza
s-ar găsi în centrul sferei.

VASILE NICOLESCU

Glusul care urcă

Pe urma ta cînd dorul înaltului ne surpă
Ești prundul grav sub colbul de aștri adunat,
Lucafărul de taină și glasul care urcă
În albe zodii visul de păsări legănat.

Tu veste dai prin sihle
Cînd cerbii aripi cer
Și-n carnea albastră-a zilei
Nuntitul tău pocal
Revarsă zori și umple cu cîntece un cer
Vibrînd în noi, din raze, un magic, svelt, portal.

GEORGE CHIRILĂ

Treze izvoarele tale

Treze izvoarele tale trîlură în piscuri
Pre limbă vie imnul acestui sacru timp
În care tinăr îmi rostesc prenumele
Atîta de al meu.

Nu am nimic a dării tăcerilor de cremene,
Tu m-ai îmbogățit cu înțelesurile mari
Ale oamenilor care orînduiesc prin ei inșiși
Rodirea ta...

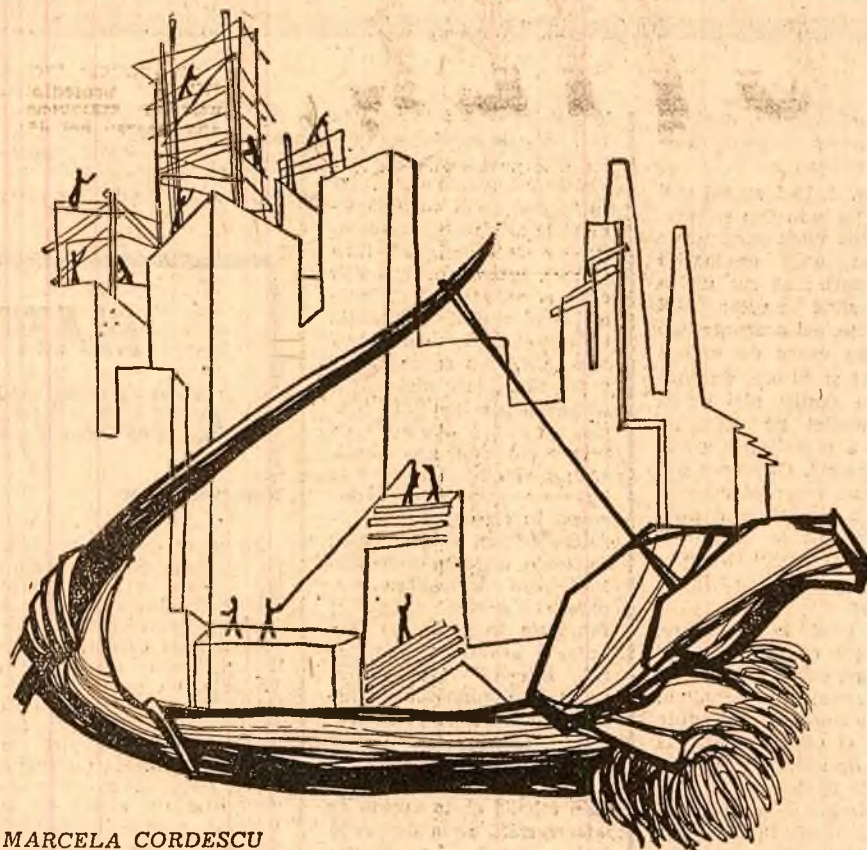
Înmugurește de ziuă la noi în cuvinte,
Sămînătorii ies în cîmp și iată-i că samănă
Recolte de aur, virtute a seminției noastre
Gîndite-n sămînță.

Acum nu-și trece nimeni pleoapa peste vise:
S-arată lumii cei mai frumoși urmași din ciți
Cu ochii inimii doritu-și-au, înzăpezindu-se,
Părintii-n zori.

Asemenea fraților mei, copiii vor crește puternici
Bîdicîndu-se într-o zi cum alții într-un an,
Și ei vor deprinde meseriile toate, dar mai cu seamă,
Iubirea culorilor tale.

În clipa aceasta binecuvînt gestul eroic și anonim
Al meșterilor mari din orașele și din satele tale.
Prin ei îmi las tîmpla la pămînt și te aud crescînd.
PATRIA FELIX...

ODĂ PATRIEI SOCIALISTE

Desen de MARCELA CORDESCU

MIHAIL SABIN

Dimineața acestui pămînt

Dialogul meu cu țara: risipit în ape și-n munți
asemeni unui cîntec cînd griul mă sărută
mă adun din cărări atras de magia luminii,
chemat de un sunet de iarbă și de lăută.

Dialogul meu cu țara: iubire sint și fintină de dor,
fruntea mea — abur atins de roua din stele,
inima — o veghe de om măsurînd această minune
din anotimpul de frunze pină-n zăpezile grele.

Dialogul meu cu țara: sînt pasăre măiastră, plutesc
deasupra pădurilor și peste nori străvezii,
eu cel chemat să-și prefacă trupul în scuturi
și suflatul într-o cadență de mari bucurii.

Dialogul meu cu țara: dimineața acestui pămînt
înlăcările mele vîrste le cheamă
spre noi respirații, suflatul meu aprinzînd
Zodia de August nemuritoare aramă.

Dialogul meu cu țara: oamenii trec, mă ating
și coboară pe umărul meu nesfîrșirea,
sînt pace și pom și ulcior și focul cel veșnic
care-mi luminează pe dinăuntru iubirea.

GHEORGHE ISTRATE

Zodia roadelor

De cum te naști Țara se-așează
În jurul tău ca o sărbătoare
Lăsîndu-te să alegi din palmele ei
Anotimpuri curate, semințe și drumuri.

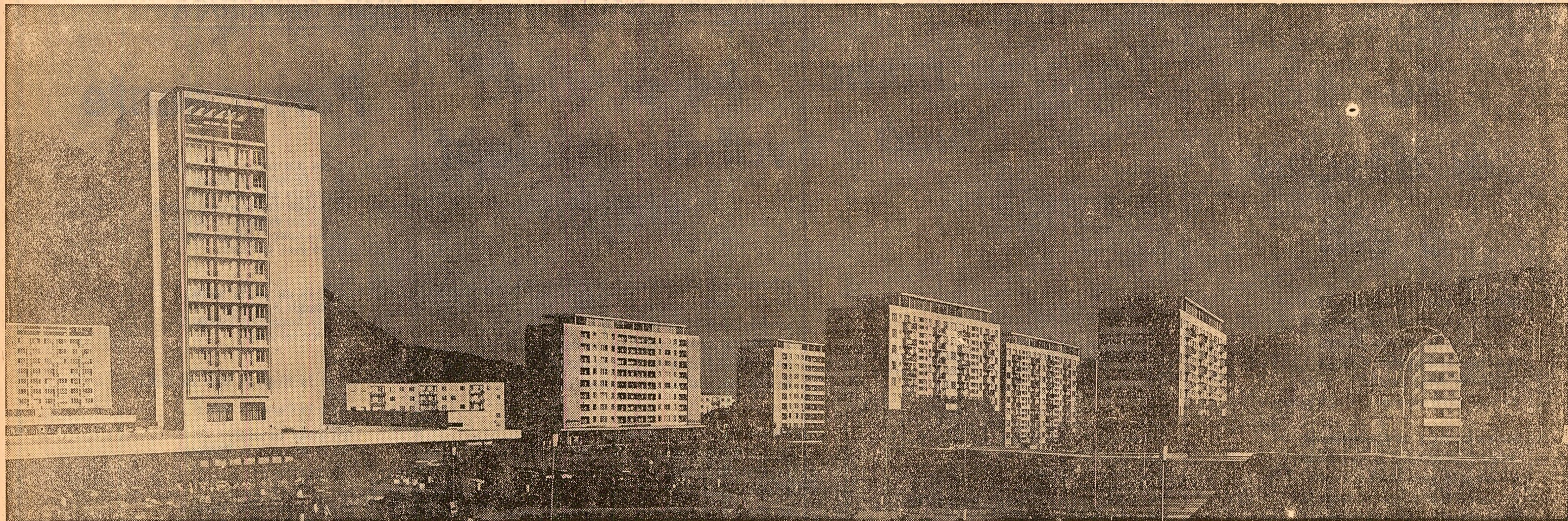
Dar eu n-am vrut să mă nasc, zic părinții,
Pină cînd nu mi s-au promis
Toate frumusețile acestui pămînt
Înevîmîntat cu legende și arcuiri de slavă.

Astăzi mă sui pe busola pămîntului
Și întreb de miază-zi și de nord,
întreb de Soare-răsare și de semnul amurgului,
Fiindcă din toate mi s-a dat să aleg
Miezul celui mai curattrandafir.

Dragii mei, părinții mei fără somn!
Acolo unde se odihnește palma voastră,
Vine o veste de simbur, bună,
Grăindu-mi despre zodiile roadelor

Și acolo unde ochiul vostru bate zarea
Se naște o grădină
Deasupra căreia o fintină eternă
Și-aplecă ciutura adăpîndu-mă.

Fii liniștiți între amintirile și grijile voastre!
Fiindcă m-ați născut moștenindu-vă dragostea
Țara mi-așează cupe cu apă fără de moarte
Și eu o aleg pe cea neînceptută
Alcătuiindu-vă din nou și lăudîndu-vă.

Apreciind justetea liniei de industrializare socialistă a țării, care reprezintă factorul determinant al progresului continuu al întregii societăți, Congresul a stabilit ca și pe viitor industrializarea să stea în centrul politicii economice a partidului. Ridicarea industriei țării noastre pe o treaptă și mai înaltă în următorii cinci ani va exercita o puternică influență asupra întregii vieți sociale. Aceasta va determina creșterea impetuoasă a forțelor de producție, dezvoltarea continuă a bazei tehnico-materiale a socialismului, introducerea pe scară largă a progresului tehnic în toate domeniile producției materiale, înflorirea orașelor și transformarea lor în puternice centre economice și culturale, atragerea de noi pături ale populației în sectoarele industriale și în celelalte sectoare neagricole.

NICOLAE CEAUȘESCU

MARILE RADIAȚII

INDUSTRIALIZĂRII

Joi, 26 decembrie, la orele 8 dimineața, un corespondent al „Științei” i-a cerut o declarație celui mai înalt cetățean al orașului Cismădie.

Cum în acel moment vârsta lui Ion Munteanu nu depășea 7 ore, declarațiile lui nu se înțelegeau prea clar; ne-am adresat deci mamei sale, Elena Munteanu, care ne-a spus:

— Ion este în familia noastră primul orășean get-beget. Eu și cu sotel meu ne-am născut în comuna Sadu, ca și cele două fetițe ale noastre. Ne-am stabilit la Cismădie, unde sotel meu lucra ca sofer. Prin jur, mai totu este nou: materialitatea în care am născut este, precum vedeți, nouă; există blocuri noi, și aproape gata o școală cu 16 clase, unde o să învețe probabil și Ion.

Mica sârbătoare a familiei Munteanu este un minuscule instantaneu al unui proces grandios, care schimbă temeliile României. La fiecare trei mi-

nute se naște câte un „Ion” orășean; dar orașele cresc încă și mai repede — vitalitate de care forță dinamică ce pulsează oxigenul energiei în toate arterele vieții noastre sociale și care se numește industrializarea țării.

În această vară, la 1 iulie 1968, populația orășenească (municipii, orașe și suburbane) reprezenta 40,1 la sută din totalul populației țării românești. (În prezent, probabil se mai pot adăuga câteva unități la acest procentaj.) La prima impresie, o cifră: ce reprezintă un 40 la sută? Dar imaginația îi este greu să cuprindă câte schimbări încheie în ea această cifră: căci înăuntrul venit de la țară la oraș nu s-a multumit cu o simplă schimbare de adresă, ci și-a coint toate înveliturile, meseria, stilul de viață și de gândire; iar orașul care l-a primit nu e cel cunoscut cu câteva ani înainte, ci o entitate atât de mult mărită și înnoită, încât îi surprinde mereu pe propriii săi locuitori.

Firește, sporul nu e un scop în sine. Bucureștiul nici nu figurează pe acest tabel, pentru că — deși s-a îmbogățit în ultimii ani cu zeci de obiective industriale importante și cu zeci de mii de apartamente noi — sporurile mari nu ar fi însemnat aici decât o aglomerare aducătoare de greutate. Privind tabelul de mai sus, ne dăm seama că în spațiile celor mai mari sporuri ale populației orășenești se află constant acea forță magică și binefăcătoare, numită industrie. Campionii dezvoltării rapide sînt orașe ale căror nume au devenit simboluri ale noilor ramuri și specialități industriale: cea ale chimiei, giganții metalurgiei, leagăne ale bogățiilor minerale. Și pretutindeni, această joacă, pe plan social, rolul pe care-l îndeplinește într-un organism centrilor nervoși: conduc procesele vitale, dinamizarea, stărnesc și activizează forțe creatoare.

Industria, se poate spune, s-a impus conștientului românului secolului XX. Ori câți uriasă ar fi diferențele ce-l separă de africanul micului port din spre Oceanul Indian de sondașii de pe întinderile Texasului sau de inginerul electroacist leningrașean, în constința tuturor națiunilor acestui veac a învins — mai ales în perioada postbelică — ideea că bunăstarea lor, prosperitatea, cultura, gradul de civilizație, independența — într-un cuvânt toate valorile de care e atârnat omul contemporan, depind de cheia universală care e industria; de la chibrit până la racheta spre Lună, de la tractor până la televizor și automobil, totul depinde de dezvoltarea economică, în esență de dezvoltarea industrială.

Putini oameni, poate doar cei mai în vîrstă, își amintesc că imaginea civilizației industriale și orășenești a fost privită adesea ca o primădie care abate omul de la frumusețea naturii, de la valorile sufletești. Un manual de geografie din 1938 încerca să stărnescă simpatia elevilor pentru starea de sărăcie forțată în care era menținut țărănul lipsit de sprințul industriei. Cîntă: „Să privim cu toată atențiunea gospodăria țărănului... Este o adevărată fabrică unde tot ce li se pune la îndemîna de natură, prin munca țărănului se transformă în cele necesare, fără meșteșugul călții”. Pînă și simbolul de sărăcie, cum erau bordeiele de lut, își găseau o pretuire idilică: „materialul principal de construcție este lutul, care se amestecă cu paie (de așa numit... „beton țărănesc”)”. De fapt, se amestecau în acest „beton” propagandistic interese bine cunoscute; „farmecul idilic” al

țării emanaente agricolă era deosebit de rentabil — pentru citiva!

Adevărat, în trecutul mai îndepărtat industria se lega, în mintea unor oameni, de imaginea unei exploatare îngrozitoare: să nu uităm că industria multor țări capitaliste, azi prospere, s-a clădit pe orare de muncă a cite 14 și 16 ore, de care nu erau scutiți nici copiii sau femeile, pe ruinarea brută a țărănilor și a micilor țesători. Cite ceva din acest gust amar al exploatarea din secolele trecute le-a fost dat să îndure și petrolistilor noștri, textilistilor, multor generații de muncitori.

Asta, pînă la Eliberare, cînd, fără cruzimea vechii dezvoltări capitaliste, dar și fără plictisul „patriarhal” al vechilor țirsoare pierdute în colb și uitare, o armată imensă de oameni pasnici și setosi de muncă s-a înrolat pe santierul construcției și industrializării. Notăm de oraș și civilizație s-au îngemănat cu noțiunea de dezvoltare socialistă.

Îndărătul creșterii orașelor noastre se află deci o gigantică sporire a forțelor

industriale — 820 la sută în 1967 față de producția anului 1950 — și o schimbare a geografiei omene a țării. De ce tocmă fosta comună Onesti se află în fruntea sporurilor de populație? Răspunsul, într-un cuvînt, este chimia. Manualul de geografie al anului 1938 arăta cu regret că vechia industrie chimică a rezatului nu putea să asigure nici măcar necesarul de lumină pentru răposatii: „Cele 35 de fabrici (cuvîntul e exagerat: erau mai curînd niste ateliere mai mici) produce marfă în valoare de 265 milioane (săpun și lumină); cu toate acestea importăm încă din străinătate, deoarece aceste cantități fabricate în țară nu satisfăceau nevoia consumului intern”. Iar profesorul I. Simionescu constata cu amărăciune: „Ingrășămintele chimice fabricate sînt un lux prea mare pentru noi... S-au închis singurele fabrici ce le aveam de superfosfați, de la Braso și Baia Mare”. La fiecare spor al orașelor contemporane, există azi o explicație într-un cuvînt: chimie, masini, locomotive, metalurgie grea, petrol...

for construite în ultimii trei ani! Iar pentru 1970 ar urma să construim 110.000-120.000 apartamente. De fapt, aproximativ un sfert

din populația urbană a țării trăiește azi în case noi (482.000 apartamente realizate în perioada 1957-1967).

PLATFORMELE EXISTENȚEI MODERNE

Acum nu mulți ani încă, în peregrinările de reporter mai erau anumite trasee-tip. Dacă voiai să vorbești despre înnoirea și dezvoltarea combinatului din Hunedoara, mai pomeai Victoria, un oraș al chimiei. Incepeu să intre în competiție Aradul, cu fabrica lui de strunguri și cea de vagoane. Lucrurile au început să se complice cînd bătrînul stejar de la Borzești a fost înconjurat de un lanț de combinate ale chimiei, cauciucului sintetic, rafinării, centrală electrică. A apărut apoi un lac imens și un oraș nou, numit Bicăz. Au venit Săvinești, combinatul din Roznov și deodată clădirile din Piatra Neamț au început să se înalțe de parcă ar fi vrut să se întrecă cu Ceahlăul. Cînd azi te cutăni? Abia azi poți să ai un oraș nou, un oraș care să primă Valea Trotușului, că Suceava și-a împărțit populația (41.465 la 1 iulie '68) și s-a înnoit alt de repede, înclă azi, din fiecare trei suveveni, unul sade la bloc nou.

Traseele noi ale industrializării i-au pus pe multă față-n față cu un spectacol pe care-l stău doar din cărți, al țirgurilor adormite al „orașelor unde nu se întîmplă nimic”. Decenii în sir, într-adevăr, micile țirguri rămîneau neschimbate: un Bîrlad în care singurul eveniment erau inundațiile periodice, un alt mic țirgureș moldovean sau oltenesc, străbătut de zarzavagii desculți, cu cobilite pe umeri, tot felul de așezări în care casele cu un etaj erau o raritate... Purtau numele de oraș mai mult pentru că aveau o populație mai întinsă decît aceea a unei comune.

Industrializarea a schimbat nu numai decorul material al acestor orașe, ci și sufletul lor — omul care le locuiește. „Micul” provincial „liniștit” a fost înlocuit de esaloane grăbite și efervescente, detașamente de specialiști și exporti radorăști la viața modernă și la ritmurile ei, oameni tineri și activi, la curent cu noutățile meseriei lor, dornici să se propulseze cit mai repede în viața uzinei și santierului lor. Românul, cu tevilă sale, Bîrladul, cu rulmentii săi, Botoșanii, cu textilele. Bacăul — cu ce? are cam multe, iar acum se pregătește să primească,

Tirgul de odinioară al Piteștilor devine o cetate industrială — 40.000 automobile anual, prelucrarea lemnului, gazda unuia din cele mai mari combinate petrochimice; Craiova, de curînd cetate a „Electroputerii” și centru universitar, a adăugat chimia la multiplele sale specialități. Pitești, Slatina, Craiova: s-au ivit nu numai tonaje care se adaugă la producția sportivă a țării, ci și produse inedite, produse de rafinament industrial, cum ar fi aluminiul, locomotiva Diesel, auto-turismul; și, cu cit insistă mai mult asupra muncii menteninerii și un sentiment de renouare față de Reșița renăscută, de uriașul cubar de tractoare și autocamioane situate la poalele Tîmpel, de toate industriile vechi și noi ale Ardealului. Meriță un cuvînt și orașul care stă să dispară sub apele Portilor de Fier și să reapară, înnoit și mărit, sub același nume de Orsova. Se cere reamintit „orașul Grigorescu” — de fapt, e vorba numai de un cartier al Clujului, orașul care a primit în ultimii trei ani 4.975 de apartamente, dar fiind vorba de mai bine de 15.000 oameni, li putem spune cartierul „oras” — noul cartier Opreșani al Turzii — 1.151 apartamente, toate ivite în ultimii trei ani — cele 3.773 apartamente noi ale Oradiei... Și, cu cit scrii mai mult, și se accentuează un sentiment de vînovăție, pentru că, fatalmente, însurirea va nedreptă citeva sute de ore, între care unele de mărimea Timpelui, citeva mii de complexe industriale și de locuit, citeva milioane de oameni...

Să alegem totuși un număr de imagini fugare, planificate pentru 1970, să înclie spre un progres accelerat balanța întregii industriei, prin santierele navale, pentru ale căror carouri Dunărea a început să devină prea mică (vaselor sint lansate lateral, cu mari precauții, pentru că tonajul lor adaptat oceanelor reprezintă o masă considerabilă pentru bătrînul fluviu) printr-un anț de fabrici și institute de învățămînt care au inoculat orașului o doză masivă de tinerețe și preocupare. Anul trecut au venit să lucreze în construcții 2.400 tineri. Orașul numără acum — e o cifră care meriță să fie reținută — 24.000 constructori. Combinatul are „doar” zece mii de siderurgisti, dar de partea sa este viitorul: numărul constructorilor va scădea, mulți dintre ei se vor angaja în oraș ca siderurgisti (vor fi în total 20.000, mai mulți decît cuprindeau, pînă nu de mult, Reșița și Hunedoara în un loc).

Rudă bună cu alti colosi ai monumentului socialist, Combinatul își amintește de sculptura imensă a hidrocentralei de pe Argeș, de cetățile fumegînde ale Ludușului sau Fintinelor, de iluminăția masivă a rafinării de la Brazi. Galatiul și-a păstrat totuși vîrstele ca într-o secțiune de copac, are cercuri ale vîrștelor mai vechi, cartiere care își trăiesc ultimele cesuri. Ne spună moș Vasile Stămăte, din cartierul Bădălan: — M-am obișnuit, locuiesc aici de 55 de ani. Copiii mei s-au mutat în oraș, înclă în Bădălan, înru inundății, noroale, bălă de pomîni: eram oameni necăjiti, cîram saci 14 ore pe zi. Se zice acum că o să se întindă construcția nouă și peste Bădălan, E bine, nu ne pare rău, nișmenii nu fuge de mai bine. Inșă n-ar strica să lase o casă, să se vadă cum am trăit înainte.

Gîndirea pe ansamblu, gîndirea planificatorului industrial s-a extins în ultimii ani și asupra orașelor ca ansambluri, ca sisteme urbanistice: noul nu mai „pătrunde” ca în primii ani ai construcției socialiste, nu mai este o implantare, ci mai curînd o îmbrățisare care înconjoară cu grija vechiul istoric și de valoare, îl respectă stilul, specificul. Urbanistul — vorba lui moș Stămăte — lasă „o casă”, să se știe cum a fost, lasă orașe întregi, cînd au valoare. Zone ale Sibiului sint „ocoltite” cu grija, în asa fel ca vechiul centru să nu fie hibridizat cu blocuri noi; la fel Sighișoara și alte orașe își așează masiv cartiere noi și industriale noi într-o îmbrățisare care nu încheie perspectiva orașului, ci o trupe în armonie cu onestul improspătat al țării.

UN ORAȘ-RACHETĂ ÎN TREI TREPTE

Poetul îl numise cîndva „oras cumpălit de negustori” și îl zugrăvise în cuvinte melancolice și amare. Pătrundem la kilometrul 257, pe o pistă de sosea — alături se mai derulează trei piste, pe o lărgime mai mare decît aceea a bulevardului Bădescu din București — și, desi statisticile ne arată că la această oră, din zece cetățeni, șase se află în fabrică sau pe santierele de construcție — găsim o stradă animată, de adevărată metropolă.

După ce și-a reconstruit centrul creînd o piață vastă, cu un bulevard de blocuri-turm care par să alcătuiască o vastă poartă spre Dunăre — Galatiul s-a înălțat rapid, ca o rachetă în trei trepte: Tiglina I,

GENERATOR AL CIVILIZAȚIEI ȘI URBANIZĂRII

„Să pornim zborul nostru peste orașele țării cu aspectul poate cel mai superficial, dar și cel mai sintetic: CREȘTEREA acestor orașe. Unii cititori s-au mirat poate văzînd că am vorbit despre Cismădie — celebra producătoare a covoarelor de calitate — ca despre un oraș. Ei bine, Cismădie de azi — un oraș între multe altele, care înainte de război nici nu figura pe lista orașelor — are astăzi o populație mai mare decît avuă la recensămintul din 1930: orașe „recunoscute” ca atare: Medias, Baia Mare, Sighi-

soara, Rîmnicu Sărat etc. Dar să nu ne luăm un termen de comparație prea îndepărtat. Referindu-ne doar la ultimii 12 ani, dezvoltarea orașelor noastre este altă de rapidă, încît am putea spune că în locul unei Hunedoare, avem astăzi două, ca și două Tirguș-Jiu, două Deve și Baia Mare, etc. Fără a mai menționa orașele nou apărute — care, firește, au sporurile cele mai mari — să privim lista a patruzecedece orașe care s-au dezvoltat mai mult în acest interval.

Orașul	Locuitori la 21 februarie 1956	Locuitori la 1 iulie 1968
Tg. Jiu	19.618	39.634
Hunedoara	36.498	75.970
Deva	16.879	34.982
Baia Mare	36.920	71.415
Pitești	38.330	67.825
Medgidia	17.953	31.315
Craiova	96.097	166.249
Petroșani	23.052	38.664
Galati	95.646	160.097
Constanța	99.676	165.245
Medias	32.498	52.169
Enclau	41.234	66.127
Enclau	54.138	83.270
Iasi	112.977	173.569

ȘAPTE MILIOANE DE ORĂȘENI; UNUL DIN PATRU, ÎN CASĂ NOUĂ

România de azi la startul anului 1969 ca o țară cu 236 orașe; dintre acestea (exceptînd Bucureștiul) 12 se îndreaptă spre o populație de 200.000 locuitori; ele aveau la 1 iulie un total de 1.904.000 locuitori. Dacă adăugăm zece orașe cu peste 50.000 locuitori (totalizînd 703.000), precum și Bucureștiul, înseamnă că peste patru milioane de cetățeni ai țării trăiesc azi în orașe relativ mari, mai mari decît era Sibiuul antebelic. Totalul populației orășenești întrece șapte milioane de locuitori.

În cealaltă parte a cumpenel, satul este departe de a răvine în vîlderde. În 1950, 74 la sută din populația ocupată a țării mai era reținută de munca în agricultură; după 16 ani, procentul scăzuse la 55 la sută, dar acestia dădeau o producție globală de 224 la sută mai mare. Muncind mai mult? Nu, ci mult mai stornic: prin 1949 țărăni au început să se despartă de plugul tras de vite, și credem că nu este

nici o exagerare să se afirme că o mare parte a tinerilor de la sate află azi sub 30 de ani nici n-ar prea ști cum se mînuiește bine această unealtă.

Toată această uriasă deplasare și reasezare poate fi cuprinsă — schematic — într-o singură statistică. Înaintea epocii socialiste, din cinci cetățeni, doar unul trăia la oraș. Azi, din cinci, sînt doi orășeni.

Dar cifra nu spune nimic despre felul CUM trăiesc acești oameni, ce fac ei, cine sînt ei. Să încercăm a schita, cit de cit, un portret al acestor „doi oameni” și al orașului în care trăiesc ei.

Căci mai mult de o jumătate de milion de orășeni s-au mutat numai în ultimii trei ani în locuințe noi. În loc de 62.000 apartamente noi, cite prevedea cincinalul pentru anul 1969, se vor ivi aproape 90.000 apartamente: într-un singur an, mai mult de jumătatea ce-

Se petrec, în viața urbană de azi, fenomene inedite. Nu înseamnă, uneori, orse, deși se dezvoltă, se contractă, altele, revărsându-se peste granițele lor, ajung să-și dea mîna, „parcurarea” e o urmare a trecerii de la organizația semi-rurală la verticala urbană: Pașanii, de pildă, urmează în planurile urbanistice să-și întindă populația și totuși să-și restrîngă suprafața, de la 247 hectare, la 129. Fenomenul — care vizează treptat, serie de orașe întinse pe orizontală ca Vaslui, Tulcea, Neamț, Alexandria — va avea o urmare paradoxală: dezvoltarea orașelor va duce la mărirea terenurilor date agriculturii. Iar verticalele blocurilor de cîte 11 etaje nu vor strîmna viața orășenului ci îl vor scurta distanțele, îl vor apropia pe oameni, îl vor permite să recucerească teritoriul de lărbă verde, parcuri de odihnă, locuri de joacă pentru copii.

Tot atât de înedită este micșorarea numărului de întreprinderi: la fiecare gigant industrial nou apărut, dispar, ca niște ciupercile și insalubre, tot felul de ateliere mîsurle; în situațiile statistice, numărul întreprinderilor scade, și o dată cu el, numărul unor localități — foste comune, care se întind spre orase și sfîrșesc prin a fi înglobate și modernizate de acesta.

Căci orașul „mișcă”, orașul călătorește. Valea Jiului, după 15 ani de sistematizări și planificări, între care ultimii trei ani au adus un spor masiv de 4.300 apartamente, reprezintă acum un oraș de vastă orășintate pe 40 km; sint zece localități formînd împreună zona municipiului Petroșeni, cu cca 190.000 locuitori. Cele zece „cartiere” cuprind între ele Vulcanul — înainte de război, o localitate vegetînd din cauza gîmăului, iar acum un oraș de 24.500 locuitori — Lupeni, nume de nobilități și eroici rezonanță, și alte așezări, a căror viață grea și amară adevărată înainte a acestor meleaguri numele de Vale a Plîngerii. Își întind mîinile, prin combinații care le apropie, Brăila cu Galațiul, Bacău cu Buhuși, Săvinești, Piatra Neamț, iar Găvăna cu Colibasi și Bradu dau Piteștilor un teritoriu de adevărată metropolă, unind platforme industriale diverse. Tot astfel, și-a dat mîna, pe cîteva zeci de kilometri, Maramia cu Mangalia, avînd ca verigă de unire Constanta: faptul se vede foarte bine vara, cînd litoralul alcătuitese o plajă neîntreruptă, plaja unui „hotel” de 47.000 locuri (meci) precis: 63.000 locuri în anul 1969 — scotînd numai locurile de cazare în hoteluri, vile și sanatorii ale statului.

de plimbări și alte distracții — avem o gară nouă, magazine universale spațioase, o sală de sport și — mai bine să n-avem nevoie, dar e bine să știți că există — un spital mare, cu 400 deaturi. Așteptăm „strandul bazinului de înot” stadionul; știm că vor veni.

Să facem acum un salt peste Carpați, de la acest oraș ultra-nou la o cetate străveche, care — la prima vedere — n-a primit dotări industriale afit de mari ca alte orașe. În fațerea a vîntului, Deva desemnează un triunghi alcătuit din trei înălțimi: cetatea de pe deal, care aminteste de comorile legendare pe care le-ar fi ascuns cu două mii de ani în urmă dacii, sub panglica Arlesului; un turn modern, o construcție uimitor de înaltă (coul de fum înalt de 220 metri) e cea mai înaltă construcție industrială românească și, în sfîrșit, o replică sub formă unui mare bloc turn. Decenii la rînd, Deva a fost un centru administrativ — și a rămas astfel și în anii noștri, cînd au început să se încruceze pe aici ca rezultat al industrializării masive a regiunii: din jur, fonta și otelul, cărbunele și cuprul. Între Hunedoara și Petroșeni, Deva a devenit intructiv și un „dormitor” al numeroșilor ingineri și tehnicieni de la cetățile industriale din jur, fiecare al treilea bărbat al orașului lucrează la Hunedoara, Si-

plexul de șantiere al noului termostabil (vistișiera energetică a regiunii, cu 800 MW) — am văzut că orașele noastre se mișcă nu numai lateral, dînd mîna cu urbiile din jur, înainteză nu numai în vîitor, dar și, în trecut: înnoirile de aici au pus în valoare și monumente ale trecutului, vestigii arheologice de inestimabilă valoare — pînă acum cîteva decenii parăcitate uitării. Îți amintesc de Constanta, ale cărei șantiere moderne au scos la iveală așezări ale portului antic și au dat lumii un muzeu nou, de tuburătoare originalitate, de Sighisoara, unde excavatorul e adesea înlocuit cu o cazma prudentă, pentru că la tot pasul construcțiile vîitorului citadin scot la iveală comorile inedite ale unor așezări românești vechi de secole.

Soluțiile fuseseră simple și puține atunci cînd posibilitățile țării erau limitate, dar creșterea puterii sale economice a pus pe planșeta arhitectului — pentru fiecare problemă de rezolvat — un evantai de posibilități. S-au născut dispute inversunute și creații — ce să cădești aici? Cît de înalt? Cît de lăftin? — din care s-au ivit și se văd monumente originale, care vor rămîne peste ani. Nu există monument modern ivit fără schimburi de opinii, controverse sau chiar contestații la naștere, unele erau considerate urite, cum erau privite la

CREATOR AL UNEI VASTE CULTURI

— Orașele sînt plătă plus suflet, ne spune Erzsébet Halasi (un nume cunoscut în Oradea: e actriță a teatrului de aci). Vreau să spun că arhitectura e doar decorațiunea, iar piesa — dacă mi-e permis să mi exprim în termenii meseriei mele — o jucăm noi, locuitorii. Cultura, se spune, reflectă sufletul unui popor; tot astfel, ea oglîndește fizionomia unui oraș. Fără cultură, piatra e la fel de neînșuflețită ca într-un oraș fără oameni. De fapt, țara noastră trăiește acum ceasurile unor mari prefaceri, pe care le înregistrăm cu toții, dar ale căror sensuri se vor dezvălui deplin în fața ochilor noștri abia în anii ce vin.

— În ce sens?

— În sensul raportului între consum și creație. Practic — cîteva milioane de oameni au trecut în ultimii ani la „viața de oraș”. Acești oameni se află încă în faza de consumatori ai culturii: ei stau cu milioanele în fața micului ecran

poziție de artă plastică, va zăbovi egal de mult în fața fiecărui tablou. Mai tîrziu însă, el începe să selecteze. Actual critic îl face să devină, din simplu consumator, un fel de colaborator, care asigură succesul sau eșecul unei lucrări artistice. Noi simțim asta de pe acum, în librării, unde omul nu mai cumpără indiferent ce carte, în sala de teatru, unde spectatorii nu mai vin în număr egal la indiferent ce piesă. Ultimele ani au dezlăntit o mare mișcare artistică de amatori, au dat o strălucire nouă artii folclorice a românilor și naționalităților concloacitoare. Treptat, masa orășenască devine creatoare de cultură; într-un sens, simbolic, e un fel de mesaj către oamenii de artă, un mesaj care pledează împotriva simplei imitații a creației de alte meleaguri — a simplei „consumării” de experiențe artistice ale altora — și pentru poziția de creator adevărat, împregnat de specificul unei

un sens și mai expresiv dacă le traducem în imagini critice. Numărul abonamentelor de televiziune era în 1967 de 916.000, iar zilele următoare vor aduce mai mult ca sigur vestea că prin primăvara lui 68 s-a trecut de un milion. Radioul răsună în peste 3 milioane de case, presa a depășit de anul trecut un miliard de exemplare.

Orașul, să zicem fostul țirg al Euzăului, pierdut în colbuli liniștite, cu pensionari și parcuri vechi, trece prin febre agitate — praf răcolit de excavatoare, gropi proaspete, mase de țineri în construcție, veniți din cele mai diferite locuri și plini de neastîmpăr, iar după ce prima febră trece, rămîne în loc un bulvard de blocuri-turn, un „dolia”, al treilea, un combinate al doilea (șirma, la Buziu, apoi zahărul și altele), iar după cîteva ani viața se ardează pe făgașuri din nou mai liniștite, dar în care prosperă, împregnată de cultură, cu personaje noi și tinere — maestrul calificat, acul meseriaș din „sectorul terțiar”, mecanicul auto, reparatorul de televizoare, proaspătul operator de cinematografe, în ținutul ziarului zărilor al ținutului țiar județean, mine cronier și prozator al noului oraș; doctorul care în loc de maladiilor epidemice are de-a face cu astențiile de primăvară ale ritmurilor urbane; activistul care poate mai tinjește uneori, la greu, după vechia lui meserie de inginer sau constructor, dar urmărește cu un ochi permanent treaz și permanent plin de exigență înfiorarea orașului, „să-l” soferul care umbra neras pe camioane și arborează, în autobuzul nou, o tinută în care se ivește cravată; merceologul care, în fața contractărilor ca să pledeze în favoarea gusturilor mai pretențioase ale concetățenilor și clienților „săi”.

Feste nouă civilizație de asfalt ce se ridică deasupra suportului de complexe industriale se așează 82 de teatre, 17 filarmonici și orchestre simfonice, 45 de stații de televiziune și, subit, la activitățile orașului se adaugă una aproape uitată: el devine un monument istoric? Nu se poate. Să rămînă în granițele ei actuale? Cetățenii din Tîrgoviște și urbanistii se domenesesc în fața unei probleme asemănătoare cu cea pe care o înfruntă falnică Alba Iulia, fostă cetate dacică și romană care caută azi un compromis între nobilitate și monumente de ieri și nevoile de azi ale construcțiilor orașului; mînaștrile moldovene, altă dată loc de refugiu, sînt acum mult mai aproape de noi datorită drumurilor asfaltate care se împletesc pe rețeaua industrială a noilor orașe moldovene.

O ȚARĂ MAI DENSĂ

Astfel toate distanțele — prin avion, pe tren, pe asfaltul șoselor modernizate — se scurtează: țara devine mai „mică” și e totuși mai mare, pentru că e mai înaltă. Orașele își pierd centrul, pentru că la periferia lor se ivesc noi centre de viață urbană, mai numeroase și mai confortabile, iar la fel, pe harta țării, orașele altă dată centrale pentru o regiune întregă devin parte a unei competiții colegiale — întrecerea dintre județe, cu noile angajamente pentru anul 1969 — în care înflorirea fiecăruia e o condiție și un ajutor pentru înflorirea vecinului său.

În același timp, sub momentele și clădirii crește un oraș subteran, al rețelei de apă și canalizației, al lucrului prozaic, dar un lucru important în viața fiecărui locuitor: consumul zilnic de apă pe cap de locuitor crește anul acesta de la 190 litri la 220. Kilometri întregi străbat Brasovul pe sub pămînt — kilometri de conducte noi — pentru a face față celor 5.000 de apartamente construite în ultimii trei ani, noului complex sportiv cu un stadion de 90.000 locuri, celor 4.000 de apartamente — bulvarde, blocuri înalte pînă la 11 etaje — care încep să marcheze noul cartier din zona gării, gară nouă și ea; ca un vultur cu aripile desfăcute

spre Valea Prahovei se ridică noua gară a Predealului. Se dau în funcție noi aeroporturi, au scîrțat câteva zeci de clădiri noi ale postelor și telefoanelor. Slatina sărbătorește zilele acestea introducerea telefonului automat, Brașovul, Constanta și alte municipii se leagă de București prin linie interurbană automată. A sporit imens consumul electric reprezentat de aparatele menajere, pentru că noua orășenă din bloc ține să aibă în casă aspirator de praf, frigider, masină de spălat, ca plăcută desrăgubire pentru mîturul, albia de rufe sau cetețul de gîmi de odinioară și-a.

...E greu, dacă nu imposibil, să cuprîndi tot acest tablou cu ochii minții. Citîndu-l ai citit aceste timpuri, s-au mai născut vreo zece „Ion” o-rășeni, au mai venit, cu călcăia în mîna, cîteva candidați pentru angajarea pe șantiere, s-au mai ivit cîteva apartamente, s-a mai instalat ceva la fabrica de mașinile de calculat din Tîrgu Mureș sau la gigantul petrochimic al Piteștilor; s-au mai săpat cîteva metri pe pasajele subterane care vor ajuta bucureștenii să traverseze fără stop bulvardul principal al orașului și a mai respirat o dată plămînul gigant al schimburilor dintre orașe, dintre acestea și sate.

SOCIALE ALE ROMÂNIEI

PULSAȚILE URBEI

Orașul pulsează: se contractă și se lărgeste. E un lucru vizibil nu numai pe litoral — a culor populată turistică, de români și străini, are o ritmicitate tot atât de precisă ca a păsărilor migratoare — dar și în viața lașilor (tot atîta studenți citi așa toată țara în 1938 sau a Clujului.

Orașul meu mă farmecă — ne spunea prof. dr. O. Fodor, membru corespondent al Academiei — pentru că împletește patina nobilității a trecutului cu tinerețea celor douăzeci de mii de studenți, cu reprezentarea cea mai mult de o zecime a Clujului, iar vara le simți lipsa.

— Cel puțin zece luni pe an — constata cu un zîmbet academicianului Iuliu Nițulescu — studenții fac ca vîrstă medie a ieșenilor să întinzească. Fiecare oraș are un „geniu al locului”, iar Iași — e un lucru pe care îl admir la acest oraș — și-a păstrat, în ciuda ritmurilor înalte de dezvoltare, o atmosferă liniștită, vreau să spun un climat propice pentru o viață intelectuală spornică și studioasă. S-a construit imens — mai bine — un șterf din suprafața locuibilă a orașului a fost clădită în ultimii cinci ani — s-au ivit industrii mari, au înflorit instituțiile culturale. Dar pe deasupra locului s-a păstrat această liniște de cărturar, care se armonizează cu tinerețea vastei noastre populații studențești.

mintea că în șase ani s-au construit la sate aproape 427.000 locuințe, că în România sînt acum cîteva milioane de televizoare de la sate la 178.000.

În cicluri ample, ca respirația unui mare plămînt care învîgorează întreg organismul, orașele — o dată cu baza lor de industrie, locuințe și industriale — încep să capete din agricultură o sumă crescută de bunuri. Omul de la oraș — unul din cinci cetățeni după vechia alcătuire — era o medie formată din țeva funcționari, cîteva pensionari, mai mulți micii negustori, ceva avocați, pentru principala țărăniilor ivite dintr-o palmă de pămînt, angrosiști de cereale și persoane feminine, de felul domnișoarei Cucu descrise de Mihail Sebastian; la un loc acestia adevăratul orașel de țară, un țirg sau sat mai mare, pe cetea de „provincie”, cuvînt aproape de ocară, desemnînd orizontul mîrunt și desuet al unor oameni lipsiți de ocupație.

Cel doi oameni — din cinci cetățeni ai țării — care trăiesc azi la oraș sînt oameni ocupați. E unul din efectele sociale ale industrializării. Ocupați cu munca creatoare, productive, utile. O densitate mare de oameni activi o dă, de pildă, orașul ce a luat locul satului Onesti și altele în jurul minei, dinmînea, 25.000 oameni. La fiecare trei, unul este chimist. Sînt sînt apoi elevii. Media de vîrstă a orașului reflectă încreșterea lui. Aici, în acest oraș-etalon, s-a ivit o cotitură psihologică greu de conceput în urmă cu cîteva ani. Un reporter a oprit la întimplare cîteva cetățeni și a întrebat dacă n-ar prefera să trăiască într-un oraș mai mare, să zicem București. Iată un răspuns dintre multe, al Emiliiei Ciobanu, lucrătoare din comerț:

— Ca mai toată lumea de aici, sînt cetățeană a orașului prin adopțiune. Cu cîteva ani în urmă puteam mi-iar fi plăcut să plec în altă parte. Acum, orașul s-a aranjat, s-a gospodărit. Îmi prefer, am impresia că mi-e mai bine de boatină.

Sotii Bularda (amîndoi salariați ai combinatului de cauciuc sintetic, care își exportă peste 40 la sută din producția anuală) fac o comparație cu Bucureștii, mai greu de auzit cu cîteva ani înaintea:

— Prefer orașul nostru, cu tot ce este nou, prefer stăutul în noștră mai mic. Avem aici cinematografe cu aceleași filme ca la București, avem ca și Bucureștii, același obicei cam prost — să ne înfundăm de multe ori în fața televizorului, uitînd

mer'a sau chiar Brad) la care s-a adăugat un contingent masiv de construcții proprii, de mîineri profesorii, de meserii al tehnicieni.

Dar la Deva — unde am stat de vorbă cu Al. Mogos, primarul municipiului, și Gh. Stăvul, secretar de partid la com-

înecut și Turnul Eiffel sau Statuia Libertății, dar pe urmă, cu trecerea anilor, s-au identificat cu fizionomia orașului respective — și tot astfel s-au născut și se nasc sub ochii noștri zeci și zeci de monumente moderne, care vor sublinia azi un oraș în creștere an. Să privim cîteva.

de televiziune, umplu sălile de spectacol, fac țirajul de milioane al presii și devină neîndestulată. S-ar putea da cifre impresionante despre numărul școlilor de toate gradele, al bibliotecilor, așezămintelor culturale, dar altceva vom să subliniez aci. Un om încă neformat, pîșind într-o ex-

anumite școli, al locului în care trăim. Ambia noastră — a actorilor români și maghiari din Oradea — este o ambiție foarte mare, dar îndreptată: succesele noastre să reflecte prin calitatea lor înaltă viața nouă a orașului, condițiile noi în care trăim, înălțarea Cuvîntele acțiunii capătă

Casa de radio din Cluj: studiouri, cabine, tot felul de instalații tehnice amplasate pe o cîldire de 2.850 mp suprafață desfășurată; finisaje speciale, tratament acustic, aer condiționat.

Universitatea din Timișoara: în continuare există: adăpostite 3.600 studenți, 10 amfiteatre cu un total de 1.300 locuri, o sală de 500 locuri, o bibliotecă cu 400 locuri de lectură, un corp principal cu 7 etaje.

Cel mai mare siloz de cereale din țară: construcția impozantă e găzduită de Brăila.

Un viaduct mai lung de un kilometru: va fi sîndepat la 45 metri deasupra baltii Călugăreșilor, combinat. Lat de 18,20 metri și lung de 1.070, va avea patru fire de circulație pentru automobile, două pentru cicliști, două pentru pietoni și — în zona centrală — două linii de tramvai.

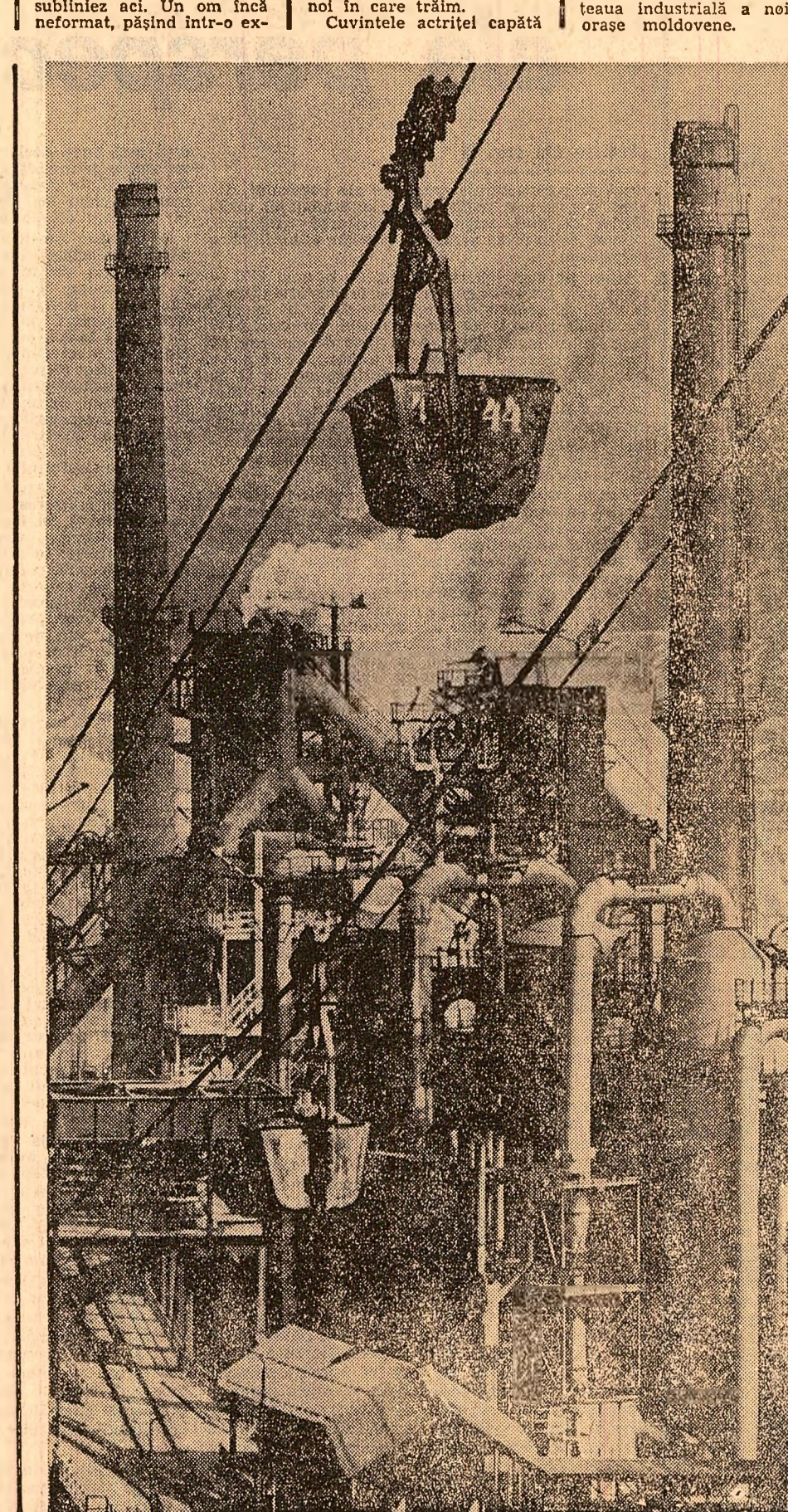
Hotelul „Coahlan”: face parte dintr-o mare familie, care cuprinde și hotelul Nord al Bucureștilor, ce din Piața Ieșeană a Unirii și multe altele. Mai mic decît cel ieșean (240 locuri și 12 etaje, față de 340 ale ieșenilor) l-am ales totuși din cauza frumuseții pe care o oferă perspectiva spre muntele Petricica, spre Coahlan și spre noul oraș Piatra Neamț. Toate aceste hoteluri nou construite nu sînt numai un simplu loc de cazare, ci centre sociale ale orașelor, cu săli de conferințe, congrese sau banchete, cu restaurante și baruri, cu o mare diversitate de servicii. Decenii la rînd — totodată decenii de înălțime al orașului București — va fi hotelul „Intercontinental” cu 24 de etaje, vecin cu Teatrul Național în construcție și cu un „hotel” al automobilelor în un parcaș subteran pe două nivele, cuprînzînd 950 mașini, iar sub spațiul verzi înconjurătoare se va ascunde un mic centru comercial și de circulație pentru pietoni.

Casa de cultură a sindicatelor din Suceava: Una din clădirile care încep să răstoarne, în ultimii ani, noțiunea de „casă de cultură”. E un centru cultural multilateral și de mare intensitate tehnică — de la sala principală, de 800 locuri, poate fi adaptată la fel de bine pentru cinema ca și pentru teatru — care îndeplinește funcțiile de expoziție, sală de cîneacu, bibliotecă.

Cinematograful „Dacia” din Bala Mare: merită amintit ca una din sălile mari — 800 de locuri — care se apropie de „vechea” sală a palatului din București (3.150 locuri) prin trecerea spre aerul condiționat, adaptare modernă care — alături de însonorizare — va permite arhitectului mari economii constructive la sălile de lucru sau spectacol, adăpostînd un mare număr de oameni.

Șirul care e cel mai mare ansamblu urban nou construit? Îți spunea Baita Albă, dar numele de baltă și-a pierdut sensul. Acum se numește Titan, un nume mai potrivit dacă ne gândim că sîntem în fața cartier ce prinde o populație mai mare decît mai făcăm din principalele orașe ale României antebelice: 100.000 oameni. E vorba, alături de 32.000 apartamente, de un întreg sistem caracteristic urbanismului românesc modern: 11 școli generale, două licee, două școli profesionale, un cinematograful (650 locuri), două dispensare și șapte complexe comerciale. E urmat de Drumul Taberei, Bereeni, Armata Poporului, Jiului și alte cartiere, o centură de blocuri înalte care îmbrățișează Bucureștii.

Seuzele noastre pentru tot felul de edificii și cartiere bucureștene care n-au mai „încăput” în această înaltă țară, dar care dau Capitalii o nouă monumentalitate — Opera, marele Pavilion al Expoziției Economiei Naționale, Casa Științei, pe laele radiodifuziunii și comunicațiilor, și multe altele, la care se adaugă situatele de mine ale Centrului de Televiziune, Aeroportul Otopeni, Institutului Politehnic, Teatrului Național și altele altele.

STRATEG AL ÎNNOIRILOR: PARTIDUL

E poate și mai greu să cuprîndi tabloul vîitorului. Cantitățile, liniile generale de dezvoltare sînt cunoscute. Închipuți-vă însă o navă a cărei direcție și viteză vă sînt cunoscute, dar care își schimbă nu numai locul în spațiu, ci și propriul ei volum, ba, mai mult, propriul ei pasageri. Cînd ne-am suit, eram cinci, și numai unul dintre noi călătorea în compartimentul numit oraș. Aăz, compartimentul s-a lărgit: sîntem mai mulți pasageri, dar la fiecare grup de cinci, nu unul, ci doi stau acum în oras. Mine vor fi trei, apoi patru... — orășeni cu apartamentul lor, cu preocupările lor citadine. Și fiecare procent de creștere a numărului acestor pasageri — mine de la doi la trei, poimîne de la trei la patru — va marca o nouă etapă în schimbarea întregii înfățișări a navei.

Uitați-vă cu atenție, în drumetii, la poteca silbatică pe unde calcă o capră: s-ar putea ca acolo să fie amplasamentul de mine al unui mare calculator sau poate, mai prozaic, țarașul subteran al vreunui nou cartier. Priviți cu atenție caletele geologilor: acolo sînt hărți subterane ale pămîntului, semnțele poate ale unor noi cariere, cu bulvarde largi, cu blocuri, cinematografe, squaruri și parcuri — sau poate trăsura de unire între două orașe care azi trăiesc încă separate.

Orașele de altă dată nu era decît un sat ceva mai mare. Satul de mine nu va fi decît un orașel ceva mai mic. Munca agriculturii, de pe acum, a început să devină munca omului care conduce și întretine tractorul și camionul, munca omului ce analizează solul și îl determină foamea de îngrășăminte, munca specialistului în pompe, expert în astîmpărarea setei de care suferă pămînturile netratate — într-un cuvînt o varietate a muncii din fabrică sau de pe șantier. Agricultur este și va deveni tot mai mult o specialitate la expertul în tehnică, iar satul pe care îl părăsește azi tinerii ce iau drumul orașelor va fi răgăsit, după ani, asemănător cu urbea în care s-au așezat. Căci industrializarea socialistă nu este numai un generator al urbanizării: este generato-

rul de progres — pretutindeni și sub toate formele. Totul s-a născut din muncă. Iar dacă orașele mai cunosc greutăți dezvoltării, greutăți ale transporturilor, comerțului și diferitelor servicii, dorința cea mai mare a oamenilor este de a munci în așa fel, încît să le înfrîngă cît mai repede, pentru a face față creșterii impresionante a populației urbane și a exigențelor ei față de civilizația citadină. În orice critică, în orice propunere, în orice exigență, miezul principal îl alcătulește această cerință de a se ajunge mai repede la scara marilor posibilități pe care le creează socialismul. Pentru că oamenii își dau seama că a crescut mult și gradul lor de pricoperire și înțelegerea tehnică de care dispun: totul este ca aceste capacități să fie folosite în mod plener, mai for, pe liniile principale, cu sporul maxim dat de organizarea modernă. Aceasta e cerința marelui constructor-șef al șantierului României contemporane, a marelui șef al înaintărilor noastre pe căile civilizației industriale moderne — partidul milioanele de bărbați și femei care, în permanent schimb de idei și energii cu masa întregului popor, înaltă edificiul național la altitudinile prevăzute de Congresul al IX-lea al P.C.R.

Iată de ce, în aceste zile de sărbătorire a Republicii și a noului an, urările și dorințele tradiționale, pentru sănătatea prietenilor și a familiei, pentru fericitatea lor, se împletește cu o imensă, caldă și nerăbdătoare dorință de a munci mai bine, mai științific — cum o cere conducerea partidului — spre a ridica înfăptuirile anului vîitor la înălțimea talentelor cetățeanului de azi, far talentele, la nivelul înfăptuirilor și posibilităților mercuri ivite. Orașul republican și socialist al anului 69 își serbează înflorirea, năzuindu-se la o înaltă dezvoltare a cotele înalte însemnate de partid, pe platformele înalte ale civilizației moderne.

La acest reportaj-anchetă au colaborat R. CONSTANTINESCU, R. GHEORGHIU, A. GOIANU, Gh. SASARMAN, precum și corespondanții „Științei”.

Redactare: Sergiu FARCAȘAN.

Adunări ale corpului profesoral din învățământul de cultură generală și superior

O EXPRESIE A GRIJI PARTIDULUI ȘI STATULUI

PENTRU ȘCOALĂ ȘI SLUJITORII EI

UNIVERSITATEA DIN TIMIȘOARA

Luind cuvântul în fața numeroase cadre didactice intrunite în aula universității...

tuire a cadrelor didactice și grija manifestată pentru crearea condițiilor care să permită afirmarea...

UNIVERSITATEA „BABEȘ-BOLYAI” DIN CLUJ

În amfiteatrul „Nicolae Iorga” a avut loc ieri o adunare a cadrelor didactice...

mic și al nivelului de trai. Ridicarea continuă a potențialului economic al țării...

ÎN ȘCOLILE ȘI LICEELE DIN CAPITALĂ

La liceul „Nicolae Bălcescu” din Capitală a avut loc, de asemenea, o entuziastă adunare...

care lucrează în sectoare cheie din diverse domenii. Întreaga adunare a conștientizat...

În telegrama adresată C.C. al P.C.R., tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, cadru didactic, personal tehnic, economic și administrativ...

tv
18,00 - emisiune pentru tineret.
19,30 - Teatrul de seară.
19,30 - Buletinul meteorologic.

REȚINEȚI
LA TOATE UNITĂȚILE DE DIFUZARE A PRESEI, LA DEBITELE O.C.L. ȘI MAGAZINELE COOPERĂȚII DE CONSUM

SUPLIMENTUL DE ANUL NOU al ziarului „Scinteia” DIN CUPRINS

- 20 000 000 DE PASAGERI ÎN BOLIDUL TIMPULUI. Într-o secundă - zece milioane de opereri...
NOUȚI INDUSTRIALE ROMANEȘTI ÎN 1968.
RENDEZ-VOUS ÎN LUNA ÎN ANUL 2000!

48 de pagini bogat ilustrate.

teatre
Opera Română: Apus de soare - 19,30.
Teatrul de Comedie: Nienic - 19,30.
Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra”...

cinema
Lacul lebedelor: SALA PALATULUI - 19,30.
Hecel: PATRIA - 10; 13,30; 17; 20,30.
Astăzi seară mă distrez: LUCEAFĂRUL...

Sentimentul sublim ale Contururile clare ale perspectivei noastre

care vor scoate lumina din valurile bătrânului Danubiu. Și nu putem să nu mă gândesc că doar cu cinci ani în urmă...

lui mai grozav capitală de care dispune societatea noastră - constituie acea energie formidabilă care asigură progresul vertiginos...

zează larg capacitățile creatoare ale poporului, devine, pas cu pas, realitate: de pe eșafodul realizării...

diții mai bune decât în anii trecuți, realizându-se în 1968 cu accent pe sporirea producției de legume și în sectorul creșterii animalelor...

și depășească cu 20 la sută preliminarile anului 1968 cu accent pe sporirea producției de legume și în sectorul creșterii animalelor...

La chioșcuri și librării ALMANAHUL „SCINTEIA” 1969

ALMANAHUL „SCINTEIA” 1969
Realismul perspectivei, capacitatea sa de a stimula larg puterea de creație a întregului nostru popor...

1969 - AN HOTĂRITOR AL CINCINALULUI

Angajamente pentru sporirea aportului științei la dezvoltarea economiei naționale

CENTRUL DE STATISTICĂ

MATEMATICĂ

INCHIEREA INAINTE DE TERMEN A UNOR LUCRARI PRIVIND CONTROLUL STATISTIC DE CALITATE...

Colectivul de cercetatori al Centrului de statistica matematica...

1. Scurtarea cu 10 la sută a fazelor de verificare...

2. Incheierea cu 30 de zile inainte de termenul prevăzut...

3. Răspunderea promptă a lucrătorilor din partea întreprinderilor...

INSTITUTUL DE CERCETĂRI ÎN CONSTRUCȚII ȘI ECONOMIA CONSTRUCȚIILOR

REDUCEREA CONSUMULUI DE OTEL • NOI ELEMENTE PREFABRICATE DIN BETON PRECOMPRESAT...

Pornind de la faptul că rezultatele activității noastre exprimă...

1. asigurarea condițiilor pentru folosirea în construcții a noilor tipuri de oțeluri...

Delimitarea circumscriptiilor electorale pentru alegerea deputatilor în Marea Adunare Națională și în consiliile populare

În vederea alegerilor de deputați pentru Marea Adunare Națională și consiliile populare...

PREGĂTIRI ÎN VEDEREA ALEGERILOR

În întreaga țară au început pregătirile în vederea alegerilor de deputați pentru Marea Adunare Națională...

toare; se va renunța astfel la importul (1 000 000 lei valuat în 1969) și se vor pregăti condițiile pentru oferirea la export a produselor...

— punerea la punct a tratamentului termic al betoanelor...

— realizarea punet a unei metode pentru manipularea cărămizilor...

— introducerea la punct a unei metode pentru manipularea cărămizilor...

CENTRUL DE MECANICA SOLIDELOR

OPTIMIZAREA CONTROLULUI NEDUCTIV • VALORIFICAREA UNOR NOI TIPURI DE ULEIURI...

Colectivul de muncă al Centrului de mecanica solidelor...

1. imbunătățirea amortizoarelor și suspensiilor elastice...

150 DE ANI DE TEATRU ROMÂNESC LA ORAVIȚA

Strămoșească vatră de cultură românească vatră de cultură românească vatră de cultură românească...

A apărut revista ANALELE INSTITUTULUI DE STUDII ISTORICE ȘI SOCIAL-POLITICE DE PE LINGĂ C.C. AL P.C.R.

CHEMAREA Conferinței organizației județene Prahova a Uniunii Tineretului Comunist...

Exprimind dorința unanimă a tineretului, a întregului tineret din județul Prahova...

seefile de bază, pentru intrarea în funcțiune și atingerea parametrilor proiectați...

patriotică a tineretului va fi colectivă și va avea caracterul patriotic...

CHEMAREA Conferinței organizației județene Teleorman a Uniunii Tineretului Comunist...

Conferința organizației județene a Uniunii Tineretului Comunist Teleorman...

loare de peste 6 200 000 lei, concretizată prin obținerea unor producții suplimentare...

se a organizației noastre revoluționare, prin:

CU PLANUL ANUAL ÎNDEPLINIT ÎNAINTE DE TERMEN

Colectivul de muncitori, ingineri, tehnicieni și funcționari de la "Industria Simej"...

ani - scriu tovarășii de la "Industria Simej" în telegrama trimisă C.C. al P.C.R.

Tempul probabil pentru 31 decembrie 1968, 1 și 2 pentru 1969...

viața internațională

VIETNAMUL DE SUD

Acțiunile forțelor patriotice în apropierea Saigonului

SAIGON 29 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă, simbul după-amiază unități ale artileriei americane și distrugătorul „Uss Isbell” au bombardat regiunea sudică a zonei demilitarizate, unde se presupunea că există unele concentrații ale forțelor patriotice. Atacul a fost îndreptat în special asupra unor puncte situate la aproximativ 9 km nord-est de baza de la Gio Linh. De asemenea, suporțorii americani „B-52” au efectuat în noaptea de sâmbătă spre duminică șase raiduri de bombardament în mai multe regiuni ale Vietnamului de sud. Avioanele americane au lansat o mare cantitate de bombe asupra regiunilor din împrejurimile capitalei sud-vietnameze, asupra unor puncte strategice din apropierea orașului Ben Try, din Delta Mekongului, precum și asupra regiunii Platourilor Inalte.

Totodată, sâmbătă seara artileria forțelor patriotice sud-vietnameze a bombardat principalele poziții strategice ale trupelor americane din districtele Tang Bang și Duc Hoa, provocând mari pagube materiale instalărilor și clădirilor cartierului general al celei de-a 25-a divizii americane. Pozițiile americane se aflau la cîțiva zeci de kilometri de Saigon.

HANOI 29 (Agerpres). — Citind postul de radio Elberera, agenția V.N.A. relatează că în timpul intruziunilor ostilităților cu prilejul sărbătorilor de iarnă, unitățile trupelor americano-saigoneze au continuat acțiunile agresive împotriva populației pașnice din Vietnamul de sud.

La 24 decembrie, două avioane de vânătoare și două elicoptere americane au bombardat mai multe localități din provincia Mit Ho. Avioanele au mitralat un grup de țărani care lucrau pe câmp, omorînd și rănind mai multe persoane. În aceeași provincie, la 25 decembrie, artileria americano-saigoneză a supus unui terț intens două localități.

Tot la 25 decembrie, aviația americană a întreprins mai multe raiduri asupra unor localități din provincia

Tay Ninh, omorînd și rănind mai mulți locuitori pașnici.

HANOI 29 (Agerpres). — Agenția V.N.A. transmite că un purtător de cuvânt al Ministerului Afacerilor Externe al R. D. Vietnam a denunțat energie Statele Unite ale Americii care trimite avioane militare pentru a viola spațiul aerian al R. D. Vietnam. Purtătorul de cuvânt a arătat că la 27 decembrie avioane americane au atacat cu rachete o comună din provincia Nghe An.

HANOI 29 (Agerpres). — La invitația Comitetului pentru pace din R. D. Vietnam, la Hanoi a sosit într-o vizită de prietenie o delegație a Mișcării pentru pace din Franța, în frunte cu Andre Souffrier, secretar general al Mișcării franceze pentru pace, transmite agenția V.N.A.

CONSULTĂRI ALE NOII ADMINISTRAȚII AMERICANE

KEY BISCAYNE 29 (Agerpres). — În cursul zilei de sâmbătă, președintele al S.U.A., Richard Nixon, s-a aflat în vila sa din Key Biscayne (Florida) cu principalii săi consilieri de politică externă și internă în vederea elaborării principalelor măsuri pe care noua administrație va trebui să le ia în primele trei luni după preluarea puterii. La reuniune au participat viitorii secretari de stat și afaceri William Rogers și Melvin Laird, Henry Kissinger, consilier personal al lui Nixon, și vicepreședintele ales, Spiro Agnew.

Potrivit agenției France Presse, președintele Nixon a cerut colaborarea

Comerțul interoccidental afectat de dificultățile sistemului monetar

NEW YORK 29 (Agerpres). — În cadrul unei declarații de bilanț, făcută la New York, Arthur Watson, președintele Camerei Internaționale de comerț, s-a pronunțat în favoarea unei reviziri internaționale a acțiunilor parității ale principalelor monede occidentale.

„Ceea ce este îngrijorător — a arătat el — este creșterea presiunilor îndreptate spre impunerea de restricții severe schimburilor internaționale și circulației capitalurilor pentru remedierea dificultăților financiare. Această tendință este puternic resimțită în S.U.A., unde la numai un an după încheierea negocierilor din cadrul „Rundei Kennedy”, sint cerute noi restricții cantitative ale importurilor, încercându-se să se justifice cele de-a hoteartă prin influența pozitivă pe care o au asupra balanței de plăți”. „Un studiu internațional și o revizuire a mecanismului actual al cotelor de schimb vor constitui o primă măsură salutară”.

Tendința de creștere a rezervelor monetare mondiale sub influența dezvoltării comerțului și a drepturilor speciale de extragere asupra Fondului Monetar Internațional nu constituie, de fapt, un substitut, ci mai degrabă o măsură complementară — a spus în încheiere A. Watson.

Pe de altă parte, cu prilejul unui interviu acordat revistei „Industrie-kurier”, guvernatorul Băncii R.F.G., Karl Blessing, a declarat că în anul 1969 nu este de așteptat o reevalua-

re unilaterală a mărcii vest-germane. El a precizat, totuși, că o asemenea măsură ar fi posibilă în baza unor acorduri multilaterale. După ce și-a exprimat dorința ca principalele țări capitaliste să accepte o modificare a parității monedelor lor naționale, guvernatorul Băncii vest-germane a adăugat că o astfel de măsură nu ar putea constitui, totuși, obiectul unei conferințe internaționale, întrucât ar risca declanșarea unor speculații nestăvilite pe piața schimburilor valutare.

În acest interviu, Blessing admite pentru prima dată, că el personal a inclinat mai mult în favoarea reevaluării mărcii (în proporție de 4-5 la sută) decît pentru măsurile adoptate de guvernul R.F.G. menite să restabilească echilibrul balanței de plăți excedentare. Se știe că pentru substituția reevaluării mărcii, guvernul de la Bonn a hotărât majorarea cu 4 la sută a taxelor la export și reducerea, în aceeași proporție, a taxelor la import.

SPANIA

Greva minerilor continuă

MADRID 29 (Agerpres). — Greva celor 5 000 de mineri din Oviedo (Spania) continuă. Ea afectează peste 16 mine. Greviștii protestează împotriva conducerii companiei, care a concediat 10 mineri și cer reprimirea acestora la lucru. De asemenea, ei revendică o mai mare siguranță pentru locurile de muncă, sporirea măsurilor privind securitatea muncii, precum și reducerea orelor de lucru.

Agencia U.P.I. anunțează că, pentru aceeași motiv, în ultimele luni la minele companiei Husosa din Oviedo au avut loc numeroase greve spontane cuprinzînd uneori pînă la 15 000 oameni. Condițiile de lucru în aceste mine sînt extrem de periculoase.

O enigmă a sistemului solar

MOSCOVA 29 (Agerpres). — Dintre planetele mici, cunoscute științei, Alinda și Geografos vor fi anul următor cei mai apropiați vecini ai Pământului. Coordonatele mișcării acestor stele pot fi găsite în catalogul „Efemeridele planetelor mici pentru anul 1969”, editat la Leninrad de Institutul de astronomie teoretică, în conformitate cu decizia Uniunii astronomice internaționale.

Anuarul, trimis tuturor observatoarelor astronomice din lume, este alcătuit în conformitate cu calculele oamenilor

CHEOSLOVACIA

O. CERNIK ÎMPUTERNICIT SĂ PREZINTE PROIECTUL ASUPRA COMPONENTEI NOULUI GUVERN

PRAGA 29 (Agerpres). — Președintele R.S. Cehoslovacie, Ludvik Svoboda, l-a primit duminică la Hradul din Praga pe Odrich Cernik, care i-a transmis declarația de demisie a guvernului adoptată la ședința acestuia din 28 decembrie.

În baza recomandării Comitetului Central al Frontului Național din Cehoslovacia, Ludvik Svoboda l-a împuternicit pe Odrich Cernik să-l prezinte proiectul asupra componentei noului guvern.

După cum s-a mai anunțat, la 28 decembrie guvernul cehoslovac a demisionat întrucît la 1 ianuarie intră în vigoare Legea constituțională cu privire la Federația cehoslovacă și Legea constituțională referitoare la ministerele și comitetele federale.

Sosirea delegației române la festivitățile de la Havana

HAVANA 29. — Corespondenții Agerpres, V. Stamate, transmite: La Havana a sosit delegația română condusă de Florian Danilache, membru al Comitetului executiv al C.C. al P.C.R., ministrul căilor ferate, care la invitația guvernului cuban va participa la sărbătorirea celei de-a zecea aniversări a victoriei insurgenților armate. Pe aeroportul Jose Marti, delegația română a fost întâmpinată de Faure Chomom, membru al secretariatului C.C. al P.C. Cuban și ministrul al transporturilor. Au fost prezente Vasile Mușat, ambasadorul României la Havana, și membri ai ambasadei.

Cooperarea regională în dezbaterile Conferinței de la Karaci

CORRESPONDENȚA DIN TEHERAN DELA NICOLAE POPOVICI

Conferința de la Karaci, la care au participat șefii de state și de guverne ai țărilor ce alcătuiesc Organizația de „Cooperare regională pentru dezvoltare” (O.C.R.D.) — Iran, Pakistan și Turcia — a sîrînit în capitala Iranului un viu interes. Agenda convorbirilor a cuprins probleme prioritare a evoluției relațiilor economice și comerciale dintre cele trei țări, precum și unele chestiuni politice de interes comun. La reuniune s-a discutat cu prioritate, așa cum a arătat de altfel și comunicatul comun, evoluția situației din Orientul Apropiat, din golful Persic, relațiile dintre Pakistan și India. Participanții au manifestat interes în soluționarea prin mijloace pasnice a diferendelor existente. Corespondenții agenției americane de la Karaci a transmis știrile confirmate de autoritățile pakistaneze, că Iranul a consimțit să-și ofere bunele oficii pentru ameliorarea relațiilor dintre India și Pakistan și să încerce să restabilească statutul din India, în incheierea vizitei șahinșahului în India, la începutul lunii ianuarie. În comunicat se menționează aprecierea comună a celor trei state că asigurarea securității în golful Persic, în perspectiva retragerii trupelor britanice,

trebuie să depindă de țările riverane, fără amestec străin. Pe planul raporturilor economice, în cadrul organizației celor trei se evidențiază rezultatele obținute și necesitatea continuării eforturilor pentru accelerarea înfăptuirii programelor comune de cooperare. Sînt citate în presa locală mai multe domenii în care colaborarea tripartită trebuie să devină mai eficientă. Un comentariu din buletinul „Iran Press” releva necesitatea ca fiecare țară să acorde prioritate și sprijin obiectivelor care răspund necesităților directe ale procesului de industrializare. Pînă în prezent au fost elaborate peste cincizeci de proiecte de fabrici și uzine ce urmează să fie construite în cele trei state vecine; s-au înregistrat succese în domeniul asistenței tehnice, a schimburilor de specialiști în ramurile tradiționale (Iran-petrolul, Turcia — transporturile navale, Pakistan — prelucrarea lînii și lînii, pe linie de transporturi și comunicații, turism). Pe de altă parte nu se ascunde, totuși, faptul că în ciuda declarațiilor de intenții, schimbările economice în cadrul organizației dezvoltare regională pentru dezvoltare cunosoc oarecare stagnare.

ORIENTUL APROPIAT

Atacarea aeroportului din Beirut • Schimb de focuri israeliano-iordanian

BEIRUT 29 (Agerpres). — Agențiile de presă relatează că sîmbătă noaptea patru elicoptere militare israeliene au efectuat un atac împotriva aeroportului de la Beirut, capitala Libanului. Militarii israelieni aflați în elicoptere, după ce au debarcat pe aeroport, au deschis focul asupra unităților libaneze care asigurau paza aeroportului, apoi au incendiat 13 avioane aparținînd companiilor arabe de aviație „Middle East Airways” și „Lebanese International Airways” și „Transmediterranean Airways”. Soldații israelieni au deschis focul de asemenea, împotriva elicopterelor de pompieri libanezi care încercau să stingă incendiile.

Celelalte avioane aflate pe aeroport, care aparțineau unor companii de aviație europene sau americane, n-au fost atingse.

Surse libaneze afirmă că atacul pricinuit de raidul forțelor israeliene se ridică la 100 milioane de dolari. Potrivit primelor informații, nu au fost înregistrate victime în cursul acestui atac.

La faza locului au sosit imediat președintele Libanului, Charles Helou, primul ministru, Abdallah Yafi, și alte oficialități libaneze.

Primul ministru al Libanului, Abdallah Yafi, a făcut duminică dimineața o declarație în care arată că Consiliul de Miniștri libanez a înaintat o plîngere Consiliului de Securitate ca urmare a atacului sîrînit de Israel împotriva aeroportului din Beirut. Abdallah Yafi a arătat că Libanul nu poate să-și asume nici un fel de responsabilitate pentru acțiunile individuale care le comit în afară teritoriului libanez unui cetățean palestinian. El a adăugat că actul de agresiune israelian asupra aeroportului din Beirut a demonstrat o dată în plus disprețul israelului față de normele dreptului internațional. Acest act nu are nici un fel de justificare — a subliniat Yafi.

Premierul libanez a lansat totodată un apel tuturor cetățenilor țării, cerîndu-le să mențină liniștea în interesul unității naționale.

TEL AVIV 29 (Agerpres). — Ministerul Afacerilor Externe israelian a dat publicității un comunicat în care anunță că atacul cu elicoptere împotriva aeroportului din Beirut a fost organizat ca o ripostă la acțiunile sabotaj întreprinse de grupuri /ale organizațiilor naționaliste arabe împotriva avioanelor civile israeliene în timp ce acestea se află pe aeroporturile internaționale. În comunicatul M.A.E. al Israelului se arată că, recent, pe aeroportul din Atena, s-a efectuat un atacat împotriva unui avion israelian de către un grup de comando arab, încurajat de guvernul țărilor arabe.

BEIRUT 29 (Agerpres). — Duminică dimineața pe aeroportul din Beirut s-a produs o explozie într-unul din hangarele companiei „Trans Mediterranean Airways”.

TEL AVIV 29 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt militar israelian a declarat că duminică după-amiază, la linia de incetare a focului dintre Israel și Iordania a avut loc un duel de arme automate și artilerie care a durat două ore. Purtătorul de cuvînt a precizat că în urma acestui incident nu s-au înregistrat pierderi din partea Israelului. El a amintit, de asemenea, că sîmbătă pozițiile forțelor israeliene, aflate la nord de Valea Iordunului au fost ținta unui foc de mortiere și arme automate deschis de forțele iordanice.

AMMAN 29 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt al armatei iordanice a anunțat că forțele israeliene au deschis duminică un foc de arme automate și de artilerie asupra malului estic al fluviului Iordun. În urma acestui incident doi locuitori din satul Chouneh au fost ucîși, iar alți 9 răniți. Forțele iordanice, a afirmat el, au ripostat sînd din luptă trei baterii israeliene.

Purtătorul de cuvînt a amintit în încheiere că sîmbătă trupele israeliene au deschis, de asemenea, un foc de mortiere și arme automate asupra forțelor iordanice în regiunea El Maleh.

La Innsbruck (Austria) a avut loc recent o demonstrație de solidaritate cu lupta dreaptă a poporului vietnamez

agențiile de presă transmit:

După zborul circumlunar „APOLLO-8” ÎN CENTRUL ATENȚIEI SPECIALIȘTILOR

HOUSTON 29 (Agerpres). — Cosmonauții americani Frank Borman, James Lovell și William Anders au sosit duminică dimineață la Houston (Texas), unde au fost întâmpinați de peste 3 000 de persoane.

Începînd de azi, ei vor participa la o serie de comunicări privind desășurarea zborului spațial efectuat între 21 și 27 decembrie.

Abia reîntorsă din călătoria din jurul Lunii, cabina spațială „Apollo-8” se bucură de o atenție specială din partea tehnicienilor N.A.S.A. (Administrația Națională pentru problemele aeronautice și cercetarea spațiului cosmic). Cabina, aflată în prezent

la bordul portavionului „Yorktown”, va fi transportată în California. Aici, în laboratoarele firmei „North American”, cele 2 000 000 de piese ale cabinei vor fi supuse, începînd de miercuri, unui examen tehnic amănunțit. Specialiștii vor proceda în primul rînd la măsurarea radioactivității de origine solară și cosmică pe care dînzetele elemente componente ale cabinei au absorbit-o în cursul poiajului lor de 800 000 km.

Cu ocazia acestui control tehnic, inginerii N.A.S.A. și cei ai firmei „North American” vor stabili cit timp ar mai fi putut funcționa principalele sisteme ale cabinei — curent, condiționare a

Partidul Popular Pakistanez a anunțat oficial în cursul zilei de sîmbătă desemnarea candidatului său în alegerile prezidențiale din 1970, în persoana lui Zulfikar Ali Bhutto, fostul ministru de externe al Pakistanului, aflat în prezent în închisoare.

Acastă știre a produs o puternică surpriză în rândurile observatorilor politici din capitala Pakistanului, aceștia apreciînd, potrivit agenției Reuter, că desemnarea lui Ali Bhutto constituie o „nouă cultură” în cadrul crizei politice din ultimele săptămîni.

În capitala Republicii Arabe Unite a început procesul a 7 persoane, acuzate de complot în vederea răsturnării actualului guvern. Cei șapte sînt acuzați de a fi proiectat în luna iulie răsturnarea regimului prin forță.

Portugalia urmează să cheltuiască în cursul anului 1969 58 milioane lire sterline

O încetinire a ritmului de dezvoltare economică în Europa occidentală va interveni în 1969, se arată într-un buletin al Institutului pentru probleme economice internaționale al Universității din Kiel. Această scădere a ritmului de dezvoltare s-ar datoră, printre altele, măsurilor luate de guvernul vest-german în domeniul comerțului exterior în luna noiembrie, în urma adincrii crizei monetare interoccidentale.

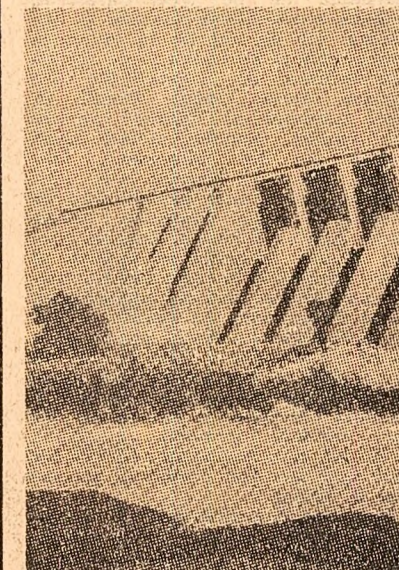
în războiul colonialist din Angola și Mozambic. Cifra reprezintă aproximativ 60 la sută din fondurile prevăzute pentru apărare ale bugetului portughez pe anul viitor. Acesta se cifrează la aproximativ \$71 600 000 lire sterline.

Un aparat care poate înlocui, în timpul intervențiilor chirurgicale, inima și plămînilor a fost realizat de doi oameni de știință ceylonezi. Aparatul, care cîntărește 20,7 kg, poate fi utilizat de o singură persoană. Noua descoperire a oamenilor de știință ceylonezi a fost experimentată cu succes la spitalul general din Colombo.

Navigatorul polonez Leonid Teliga, care face ocolul Pământului la bordul iahtului său „Opti”, este așteptat să sosească zilele acestea la Casablanca, portul din care a luat startul în cursa sa solitară la 27 decembrie 1967.

SUDAN

Barajul Roseires

Barajul Roseires de pe Nilul Al-Bastur reprezintă cel mai important obiectiv al economiei sudaneze din anii care s-au scurs de la proclamarea independenței Sudanului (1 ianuarie 1956), cheia de boltă a dezvoltării acestei întinse țări africane. Lung de cîțiva kilometri, el a fost terminat în anul 1966, urmînd ca printr-o serie de lucrări anexe să ducă la extinderea considerabilă a suprafețelor irigate, la sporirea cantității de energie electrică. În prima fază a proiectului se prevede irigarea unei suprafețe de 440 000 de acri. Ulterior însă, prin săparea unor canale în zonele Guneid, spre nord și

Hawada spre sud, suprafața terenurilor irigate va crește la 1,3 milioane acri, iar după o perioadă de mai mulți ani va atinge 3 milioane. Cea va însemna aceasta pentru o țară ca Sudanul în care 80 la sută din populație se ocupă cu agricultura este lesne de înțeles. Cultura bumbacului, care dă 60-65 la sută din exportul țării se va extinde în mare măsură. Potrivit unor calcule preliminare, ca urmare a utilizării apelor furnizate de apele complexului de la Roseires cantitatea de baloturi de bumbac oferită exportului va crește în decurs de cîțiva ani de la 100 000 cit este în prezent la 250 000.

PENTRU SALVAREA LUI MANOLIS GLEZOS

Un apel pentru salvarea vieții patriotului grec Manolis Glezos a fost lansat recent de fruntașii Partidului Comunist din Grecia, Antonis Brilakis. Apelul subliniază că datorită condițiilor grele de detenție din lagărul de pe insula Lerou, starea sănătății eroinice de pe Acropolis s-a înrăutățit considerabil. Fiind grav bolnav, Glezos a fost transportat la spitalul deținuților „Agios Pavlos” din Atena.

Arătînd că viața lui Manolis Glezos este în pericol, apelul cheamă organizațiile internaționale, organizațiile de rezistență, precum și zărele din întreaga lume să-și ridice glasul pentru salvarea eroului național al Greciei.

„Europeni din toate țestele organizată de rezistență, oameni cinstiți de pe întregul pămînt, salvați-l pe Manolis Glezos! Salvați-l pe luptătorii deținuți care trăiesc în lagăre și închisori cel-de-al doilea an al calvarului lor” — se spune în apel.